

PHOTO TRAVEL

FOTOGRAFIE DE NATURĂ | CĂLĂTORIE | WILDLIFE

nr. 2 | noiembrie 2008 | 11 lei

www.phototravel.ro

Joseph Holmes

PEISAJE americane

focus
DRAGOȘ FLORESCU

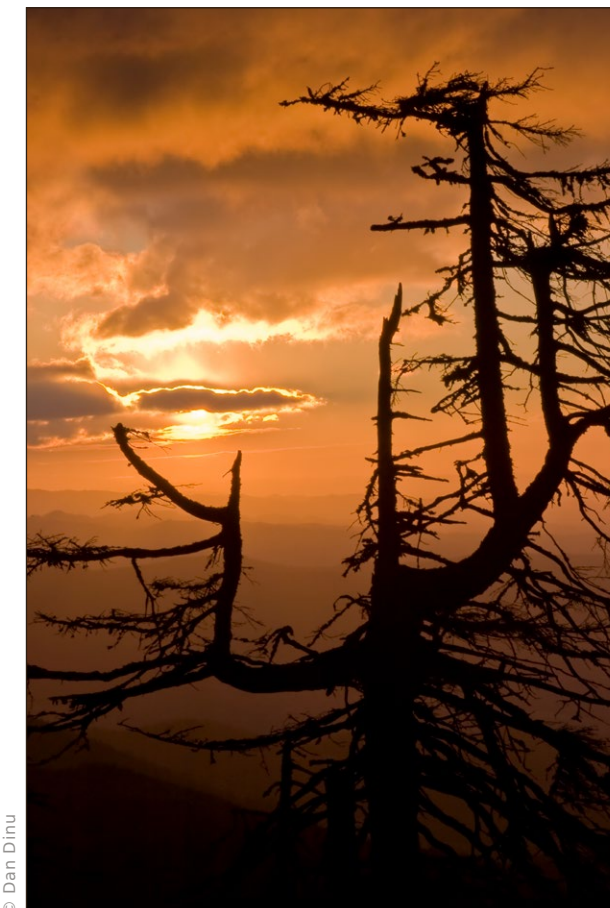
special
EXPEDIȚIE PE DUNĂRE

fotolocație
BRAȘOV

practic
FORMATUL RAW

PRELUDIU PENTRU ECOLOGIE

Este la modă să vorbești despre ecologie în ziua de astăzi. Toată lumea pare să aibă ceva de zis, deși puțini înțeleg adevărata valoare a termenului. Încălzirea globală este poate cea mai înfricoșătoare problemă a secolului nostru, în concepția unora. De unde a plecat această isterie globală nici nu se mai știe probabil, iar în definitiv preocuparea pentru acest domeniu are o creștere considerabilă, ceea ce nu este un lucru rău până la urmă.

© Dan Dinu

Din ce în ce mai mulți fotografi se alătură acestei mișcări ecologice prezente pretutindeni în lume. Cum pot însă acești fotografi să schimbe câte ceva prin munca lor? Răspunsul trebuie căutat în primul rând în mediatizarea într-un mod inedit a problemelor pe care le înfruntă planeta noastră. Printre cei care au reușit într-un fel sau altul să schimbe ceva, fie în mentalitatea oamenilor, fie în modul de abordare a problemelor, îi putem număra pe Yann Arthus Bertrand, pe Frans Lanting sau Joseph Holmes pe care îl puteți vedea cu un portofoliu în numărul acestei luni. De asemenea, există asociații de fotografi ce luptă pentru protecția mediului, Wild Wonders of Europe la nivel european sau International League

of Conservation Photographers la nivel global. Se pare că fotografia a devenit o armă bună și de necontestat în lupta pentru o planetă sănătoasă și curată. Care sunt însă rezultatele și cât sunt ele de palpabile probabil că o să vedem cât mai curând. Important este că aceste metode fotografice de sensibilizare sunt dedicate minții omului și umblă acolo unde este poate cel mai greu de umblat, la mentalitatea lui îmbătrânită și îndoctrinată de epocile de aur ale industrializării agresive.

Dan Dinu

www.dandinu.net
dandinu@phototravel.ro

CUPRINS

- 6 **INFO** | Știri și noutăți din lumea fotografiei
- 19 **INTERACTIV** | George Grădinaru | Robert Kovacs
- 24 **PROFIL** | Joseph Holmes - Peisaje americane
- 46 **FOCUS** | Dragoș Florescu - Cordiliera peruuană
- 64 **SPECIAL** | Expediție pe Dunăre
- 72 **FOTOLOCAȚIE** | Orașul Coroanei
- 86 **ECHIPAMENT** | Despre rucsacul foto
- 91 **PRACTIC** | Formatul RAW
- 96 **CONCURS** | Câștigătorii temei "MONTAN"

foto copertă: Joseph Holmes
locație: Zabriskie Point, Death Valley, California, S.U.A., 1992

PHOTO TRAVEL

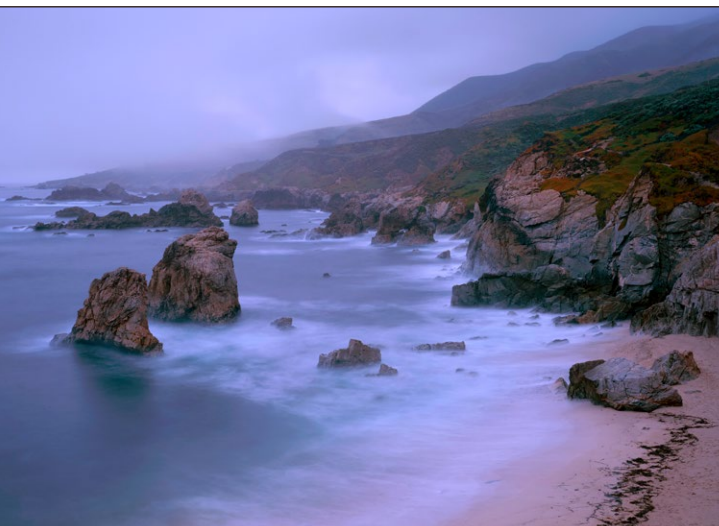
redactor șef dan dinu
redactor roxana comnac
design & dtp mihai muntean
corectură andreea bell
colaboratori bogdan florescu
adela oprea
simion buia
management dragoș giurgiu
marketing ovidiu todoran
0721 278 608
ovidiutodoran@phototravel.ro

contact BRAȘOV, str. Griviței nr.84-90
bl.12, sc.A, ap. 6, 500198
tel/fax 0368.460.932
contact@phototravel.ro
www.phototravel.ro

tipar rh printing

distribuție inmedio
hiparion distribution
rodipet

ISSN 1844 - 8852

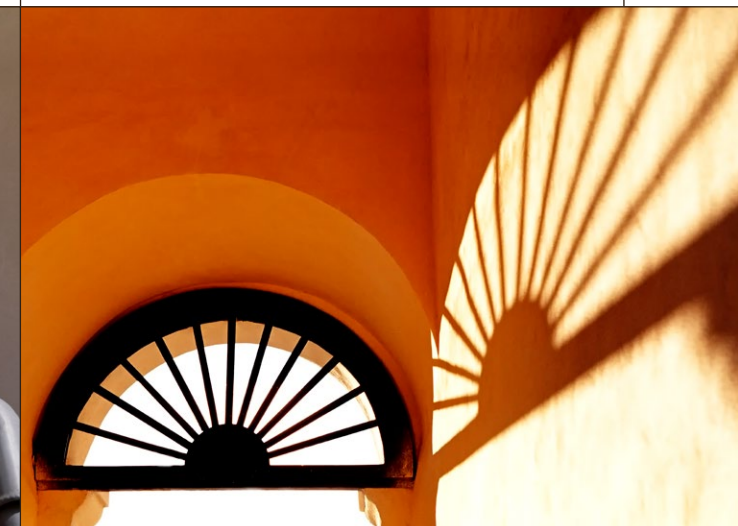
© Joseph Holmes

© Dragoș Florescu

© Dragoș Giurgiu

© Dan Dinu

Toate drepturile asupra materialelor apărute în revistă aparțin SC PHOTO TRAVEL SRL și nu pot fi reproduse, parțial sau integral, fără acordul scris al acesteia.

WILDLIFE PHOTOGRAPHER OF THE YEAR 2008

Spectacolul lumii în imagini

Competiția anuală Wildlife Photographer of the Year, a Muzeului de Istorie Naturală din Londra și a revistei BBC Wildlife, și-a anunțat oficial câștigătorii pe 30 octombrie. Cele mai novatoare, spectaculoase și premiate fotografii, reprezentative pentru mediul natural, pot fi admirate până în 26 aprilie 2009 la Muzeul de Istorie Naturală din Londra.

Wildlife Photographer of the Year 2008 rămâne un spectacol internațional ce se remarcă prin subiectele abordate. Imaginile câștigătoare, dar și cele mai apreciate și intens comentate, vor revela fascinația naturii tuturor celor interesați. Fotografii vor fi publicate în cărți, reviste, ziare și înglobate în diverse expoziții.

Scopul acestei competiții este promovarea celor mai bune imagini wildlife. Pentru acest an au fost deschise mai mult de 10 categorii, iar titlul de Wildlife Photographer of the Year 2008 a adus fotografului câștigător și un premiu de 10000 lire sterline.

Fotografiile următoare sunt alese dintre finaliste și ne-au fost puse la dispoziție prin amabilitatea organizatorilor:

"Clash of eagles" realizată de Antoni Kasprzak în Polonia; câștigătoare secțiunii "Comportamentul animal: Păsări". (Canon EOS 40D + obiectiv Canon

EF500 mm f4 IS USM; 1/1000 sec. la f4.5; ISO 500; trepied)

"Whooper lift-off" realizată de Ellen Anon în Parcul Național Akan din Japonia; populară în categoria "Animale în mediul lor". (Canon EOS-1D Mark II + obiectiv Canon 28-300mm f3.5-5.6; 1/800 sec. la f11; ISO 400)

"Trouble-maker" imaginea lui Stefano Unterthiner realizată în insula indoneziană Sulawesi, locul de origine al maimuțelor cu creastă Macaca nigra; câștigătoare secțiunii "Portrete de animal". (Nikon D2X + obiectiv Nikon 12-24mm; 1/250 sec. la f10; ISO 125; filtru gradual ND; bliț)

"Sailfish strike" aparținând lui Amos Nachoum a fost surprinsă de-a lungul recifului continental din apropiere de Isla Mujeres (Mexic); locul 2 în categoria "Comportamentul animal: Alte animale". (Canon EOS-1Ds Mark III + obiectiv Canon 16-35mm; 1/200 sec. la f4; ISO 320; Seacam)

"Big baby nap" realizată de Claudio Contreras Koob în insula Guadalupe (Mexic); populară în categoria "Portrete de animal". (Canon EOS-1Ds Mark II + obiectiv Canon 300mm f2.8 IS USM + Teleconverter 2x II; 1/60 sec. la f10; ISO 200; trepied Gitzo).

www.nhm.ac.uk/wildphoto.

"Whooper lift-off" © Ellen Anon / Wildlife Photographer of the Year 2008

"Clash of eagles" © Antoni Kasprzak / Wildlife Photographer of the Year 2008

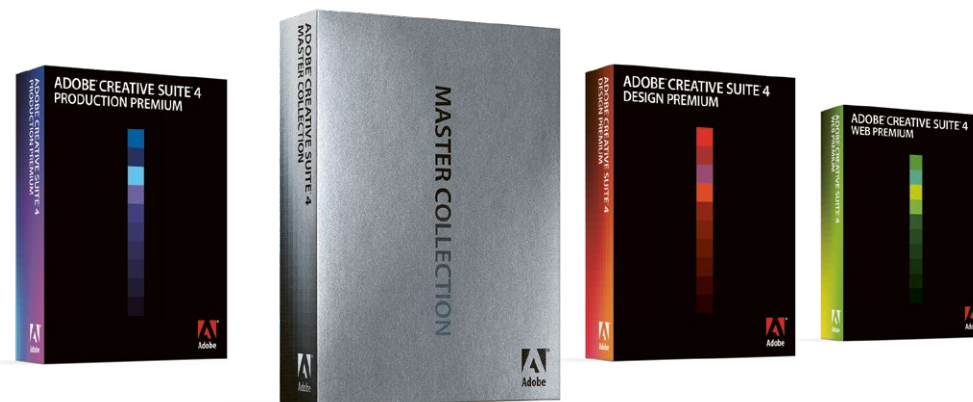
"Trouble-maker" © Stefano Unterthiner / Wildlife Photographer of the Year 2008

"Sailfish strike" © Amos Nachoum / Wildlife Photographer of the Year 2008

"Big baby nap" © Claudio Contreras Koob / Wildlife Photographer of the Year 2008

ADOBE CREATIVE SUITE 4 Lansarea oficială în România

Dacă nu ați fost pe 17 octombrie, ora 10 la World Trade Plaza (București), ați ratat lansarea anului: Adobe Creative Suite 4! Sau, cel puțin, cea mai mare lansare de software marca Adobe realizată până în ziua de azi! Peste 150 de participanți i-au putut vedea pe Evgenia Mayer, Marketing and PR Manager South-East Europe și Mirko Ledic, Channel Senior Account Manager Adriatics & Hungary și le-au putut adresa direct întrebări legate de noile produse. Asta, bineînțeles, după ce au urmărit o demonstrație făcută de un guru, Alan Rosenfeld, Business Development Manager Apple Europe, ce a pus accentul pe îmbunătățirile aduse de Adobe. Și nu sunt puține!

Mai exact, în Photoshop apare Content - Aware Scaling iar InDesign CS4 conține Live Preflight. Revoluționarul instrument din Photoshop CS4 și Photoshop CS4 Extended recompune automat o imagine pe măsură ce aceasta este redimensionată, păstrând zonele vitale și adaptând-o la noile dimensiuni. Live Preflight permite designerilor să surprindă erorile de producție.

Designerii, fotografi, arhitecți, flash-isti, dezvoltatori de conținut online, toți au de câștigat! Știind că într-un proiect complex, comunicarea rapidă între creatori este esențială, Adobe creează Adobe ConnectNow, un serviciu al Acrobat.com. Acesta poate fi accesat din InDesign CS4, Illustrator CS4, Photoshop CS4 și Photoshop Extended CS4, din Flash CS4 Professional, Dreamweaver CS4, Fireworks® CS4 și Acrobat® 9 Pro și oferă posibilitatea de a colabora în timp real cu alți doi colegi sau clienți.

Familia de produse Creative Suite 4 include Adobe Creative Suite 4 Design editions, Creative Suite 4 Web editions, Creative Suite 4 Production Premium, Adobe Master Collection, precum și 13 produse punctuale, 14 tehnologii integrate și șapte servicii.

Epson și Apple, prezenți și ei la lansare, au completat cu tehnologii de vârf, lista de "must have-uri" a designerilor și fotografilor prezenți. Pentru un preview și un test, puteți încerca Epson Print Academy.

Simion Buia
www.printacademy.ro

PHOTO TOUR
www.phototour.ro

Expediții fotografice în Himalaya special concepute pentru pasionații de fotografie. Împună cu Mihai Moiceanu vă invităm la o aventură fotografică în Nepal și Tibet. Cu mașini 4x4 sau în ture de trekking, expedițiile oferă fiecărui participant subiecte inedite: portrete de reportaj, peisaje alpine cu optimizări Himalayei temple hinduiste, stupe și mănăstiri buddhiste, călugări sau șamani.

Expedițiile sunt concepute pentru fotografii începători sau avansați deopotrivă. O experiență unică ce merită trăită și apoi povestită cu imagini fotografice.

Partener: Partener media:

MEMORIAL MARÍA LUISA

Concurs internațional de
fotografie montană

Până în data de 10 decembrie 2008 cei pasionați de munte și fotografie își pot înscrie lucrările la această competiție de profil, ce are loc anual în Spania. Pentru cea de-a 19-a ediție, organizatorii au mai creat, pe lângă premiile tradiționale, un nou trofeu "Planet Earth 2008" oferit celei mai bune fotografii de natură.

Cei interesați sunt așteptați să trimită un număr maxim de 5 imagini, diaporitiv sau format digital, abordând subiecte ce au legătură cu munții sau cu sporturile și activitățile ce pot fi practicate în astfel de zone. Nu se percepe taxă de participare iar toate fotografiile, inclusiv cele premiate, vor fi returnate concurenților.

Câștigătorii vor fi anunțați public în data de 7 ianuarie 2009.

Competiția Internațională de Fotografie Montană "Memorial María Luisa" este un omagiu adus alpinistei María Luisa Álvarez, ce s-a stins din viață într-un accident montan pe 18 noiembrie 1990.

www.memorialmarialuisa.com

FESTIVAL DE L'OISEAU ET DE LA NATURE

Miracolul vieții sălbatice

Festivalul dedicat păsărilor și naturii, desfășurat anual în nordul Franței - regiunea Picardie, reprezintă o ocazie unică de a lua parte la un eveniment deosebit, adresat printre altele și fotografiei de natură. Astfel, pe parcursul a nouă zile, golful Somme devine locul ideal pentru observarea păsărilor migratoare și pentru studiul mediului. Cea de-a 19-a ediție va avea loc între 18 - 26 aprilie 2009.

Programul festivalului include nenumărate activități. Participanții vor putea opta pentru explorări ale naturii alături de diverși specialiști, familiarizarea cu împrejurimile, documentare asupra viețuitoarelor specifice acestei arii protejate, expoziții de fotografie, seminarii, workshop-uri, cursuri de fotografie și pictură, spectacole sau multe alte activități.

Principalele atracții vor rămâne cele două evenimente consacrate pe plan internațional: concursul de fotografie și cel de film.

Competiția de fotografie este deschisă amatorilor și profesioniștilor din domeniu, indiferent de vârstă sau naționalitate. Tema lansată pentru anul viitor, în concordanță cu specificul festivalului, este "Seduția în natură", iar categoriile propuse: "Dans și paradă", "Comportamentul de împerechere", "Lupta

pentru supraviețuire" și "Insolit". Imaginile pot fi înscrise până în data de 15 noiembrie.

Competiția de film a festivalului este șansa oferită amatorilor și profesioniștilor, realizatori de documentare despre viața animalelor sălbatice, de a-și promova munca. Subiectele generale ale acestei ediții sunt "Păsările în mediul lor natural" și "Wildlife". Materialele audio-video pot aborda una dintre următoarele categorii: "Păsări", "Wildlife" sau "Mediu". Termenul limită de înscriere este 20 noiembrie 2008.

Mai multe informații despre competiția fotografică puteți afla scriind la adresa: photo@festival-oiseau-nature.com, iar despre cea cinematografică la: film@festival-oiseau-nature.com.

Scopul acestui festival este promovarea vieții animalelor sălbatice și a frumuseților aflate în zona orașului Abbeville. Râul Somme străbate regiunea și formează, înainte de vărsarea în Canalul Mânecii, un estuar considerat un sit ornitologic de referință. Suprafața de plajă, având peste 60 de km, și nivelul scăzut de urbanizare oferă condiții favorabile găzduirii păsărilor migratoare și a altor viețuitoare.

www.festival-oiseau-nature.com

www.bird-nature-festival.co.uk

Tu cum privești lumea?

Daca o privești ca noi, prin obiectivului aparatului, atunci ești binevenit in noua comunitate a fotografilor de natură pe

www.fotonatura.ro

NIKON PHOTO CONTEST 2008 - 2009

Concurs internațional de fotografie

La începutul lunii septembrie, Nikon Europe anunța începerea înscrierilor la cea de-a 32-a ediție a Nikon Photo Contest International 2008-2009.

Și de această dată, Nikon avea să lanseze o provocare directă către fotografi de a captura într-o imagine esențialul motivației lor de a declanșa, demonstrând totodată bogăția și diversitatea vieții umane. Tema aleasă este "În sufletul imaginii", o declarație identificată cu imaginea de produs a Nikon Imaging Company.

Cele două categorii special create încurajează creativitatea celor pasionați de imagine: "Temă Liberă" și "Planeta Mea". Cele 54 de premii oferite sunt răsplata muncii și entuziasmul avut față de fotografie. Festivitatea de anunțare a câștigătorilor și de decernare a premiilor va avea

loc în iunie 2009.

Competiția este deschisă până la data de 30 noiembrie 2008, cei interesați putând afla mai multe detalii accesând: www.nikon-npci.com.

Nikon Photo Contest International este un eveniment lansat în anul 1969. Este adresat fotografiilor, profesioniști și amatori, din lumea întreagă cu scopul de a comunica și îmbogăți domeniul fotografic prin imagini memorabile.

Până în prezent concursul a atras peste 1270000 de imagini și peste 306000 participanți.

Ediția anterioară a înregistrat mai mult de 47000 de imagini și peste 16000 de participanți, din 135 de țări.

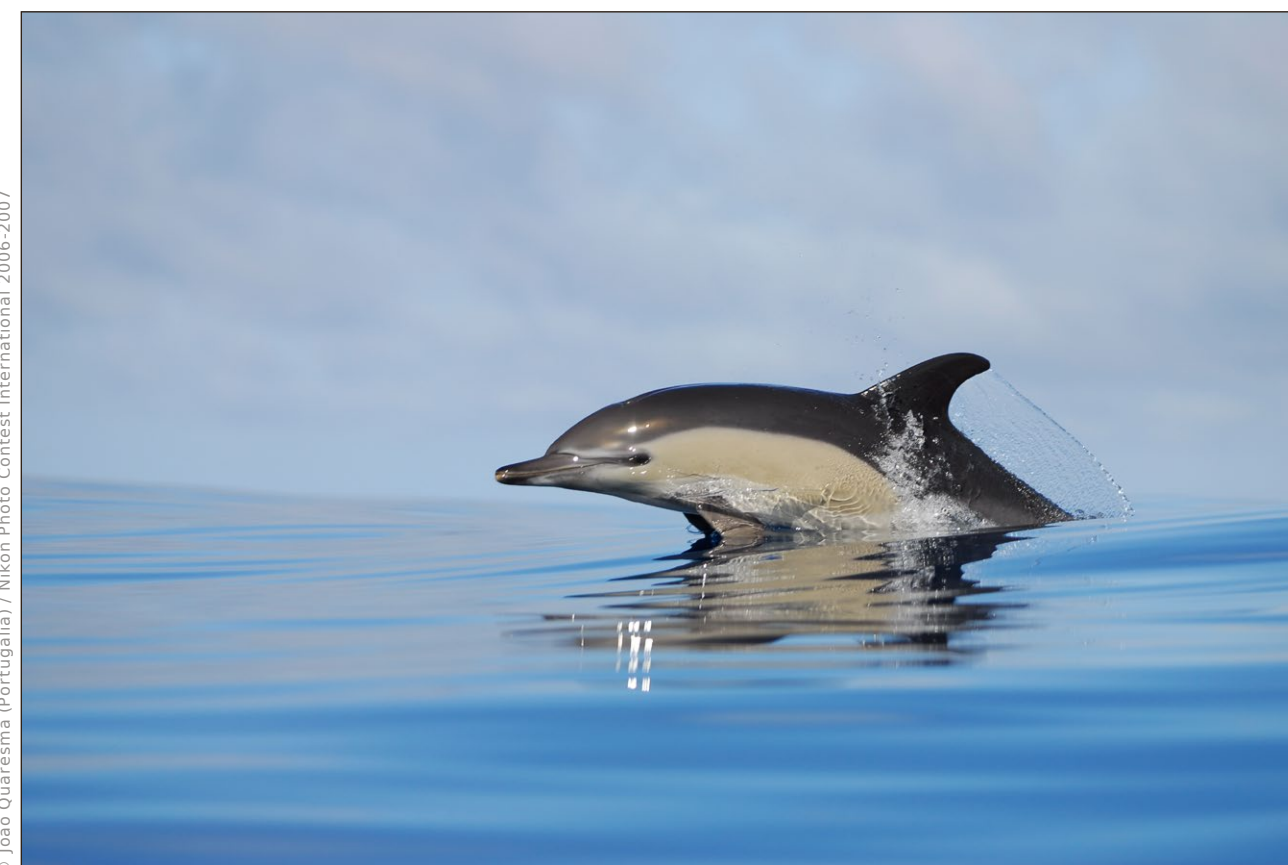
Imaginile următoare sunt selectate dintre cele câștigătoare la ediția 2006 - 2007.

Marele Premiu: © Tung Khanh Le (Vietnam) / Nikon Photo Contest International 2006-2007

© Zig Koch (Brazilia) / Nikon Photo Contest International 2006-2007

© Joao Quaresma (Portugalia) / Nikon Photo Contest International 2006-2007

© Aaron Nelson (S.U.A.) / Nikon Photo Contest International 2006-2007

© Kris van Exel (Belgia) / Nikon Photo Contest International 2006-2007

HASSELBLAD MASTER AWARDS 2009 Concursul fotografiilor profesioniști

Hasselblad a anunțat deschiderea ediției din 2009 a prestigiosului concurs ce urmărește consacrarea celor ce excelează în domeniul fotografic. Încă din 2001, premiile Hasselblad Masters Awards certifică contribuția adusă de câștigători la dezvoltarea artelor vizuale; relevând calitățile fotografice, creativitatea, abilitățile tehnice, abordarea și gândirea conceptuală de care aceștia dau dovadă.

În trecut concursul era destinat doar utilizatorilor de echipament Hasselblad, dar din 2008 lucrurile s-au modificat. Acum pot participa fotografi profesioniști ce utilizează aparate de format mare și mediu, indiferent de compania producătoare. Cei interesați pot trimite 10 lucrări ce abordează temele categoriilor: "Masters" și "Up-and-Coming". Termenul limită de înscriere este 1 ianuarie 2009.

"Masters" este categoria deschisă celor ce au o experiență de peste trei ani în industria fotografică. Organizatorii au anunțat acordarea a nouă distincții

pentru cele mai sugestive imagini încadrate la secțiunile: arte plastice, peisaj/natură, nuntă/social, portret, modă/frumusețe, editorial, produs, arhitectură și abordare generală.

"Up-and-Coming" este categoria special creată și lansată anul acesta. Este adresată tuturor fotografiilor profesioniști, indiferent de experiența avută în domeniu sau aparatul de fotografiat utilizat.

Câștigătorii Hasselblad Master Awards 2009 își vor putea promova munca pe site-ul Hasselblad și vor primi în exclusivitate o diplomă de recunoaștere a valorii lor. De asemenea, vor primi dreptul de a utiliza camere Hasselblad H3DII DSLR pentru a surprinde imagini memorabile ce vor fi incluse într-un album fotografic unic.

Pentru detalii și înscriere accesați: www.hasselblad.com/member/masters-2009.aspx.

Material pus la dispoziție de Brands Only - Partner Hasselblad România.

© Hans Strand / Hasselblad Master Awards

Accesorii foto pentru călătorie

1. Cameleonul 3N1 de la Kata - rucsac și sling în același timp

Noua piesă de rezistență de la Kata este un rucsac/sling denumit 3N1. Prevăzut cu două bretele, se poate purta ca și rucsac, iar atunci când vreți să îl purtați pe o parte (sling), una din bretele intră într-un buzunar special prevăzut la spate. În varianta sling, rucsacul se poate purta pe dreapta sau pe stânga, și se poate foarte ușor muta în față pentru un acces rapid la echipamentul foto. În acest mod, accesul devine ușor la buzunarul central sau la cel lateral. Este robust, bine lucrat din material impermeabil, iar pentru ploierențiale are și husă de ploaie. Este disponibil în trei dimensiuni. Prețul este 90 euro, 100 euro și 140 euro în funcție de dimensiune.

2. Trepiedul Traveler de la GITZO carbon 6X - GT1541T - ideal pentru călătorii

Trepiedul Traveler de la Gitzo este un partener excelent de călătorie datorită caracteristicilor pe care le prezintă. Fiind confecționat din fibră de carbon 6X, este foarte ușor și foarte stabil. Cântărește doar 0,9 kg și poate susține 8 kg. Fiind alcătuit din 4 secțiuni, se strânge până la 41 cm, putând fi atașat oricărui rucsac sau geantă foto profesională. Înălțimea maximă la care urcă este 134 cm. I se poate atașa orice tip de cap Manfrotto sau Gitzo.

3. EPH - Ergonomic Photo System

Pentru fotografiile care sunt mereu în mișcare și doresc să aibă acces rapid la echipament, KATA are o propunere foarte ergonomică și eficientă de transport a acestuia - sistemul EPH (Ergonomic Photo System), care se formează prin îmbinarea a 2-3 genți, sling și rucsac, obținând o configurație ajustabilă în funcție de nevoile fotografului.

Astfel, puteți combina un sling T212 sau T214 - recomandate pentru transportul și accesul rapid al unui DSLR + 1 obiectiv (max. 300mm) -, cu o borsetă de mijloc W92 sau W94 care poate asigura transportul unui echipament suplimentar pentru obiective, un DSLR, bliț și accesorii foto. La toate acestea se poate atașa un rucsac R 103, obținând astfel un sistem modular ce poate fi folosit și purtând piesele independent una de cealaltă, dar și împreună pentru întreg arsenalul de echipamente foto.

În combinația pe care o faceți, puteți atașa borseta W92/W94 în prelungirea rucsacului R103 fiind așezat totul pe spate, iar T212/T214 poate fi purtat în față pentru accesul rapid la aparat cu obiectivul montat. Sau, în cazul în care schimbați des obiectivele, este recomandată purtarea borsetei W92/W94 în față, în prelungirea sling-ului T212/T214.

Toate sunt confecționate din materiale impermeabile, dispun de protecție TST (Thermo Shield Technology) la șocuri pentru protejarea echipamentului, au interiorul modular și un termen de garanție de 5 ani.

4. Nelipsite din geanta unui fotograf sunt șervețelele pentru curățarea obiectivelor de la Green Clean.

Mai multe detalii găsiți pe site-urile www.photosetup.ro și www.kata-bags.com

EXPOZIȚIE LA SIBIU Mihai Moiceanu

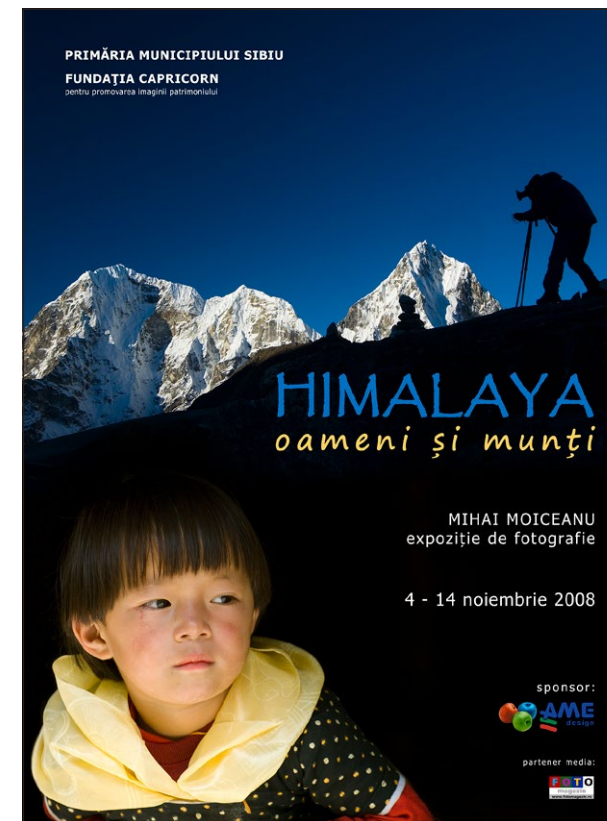
După ce a străbătut anul acesta patru mari orașe ale țării, Brașov, Craiova, Cluj - Napoca și Târgu Mureș, înregistrând pretutindeni aprecieri favorabile, expoziția "Himalaya - oameni și munți" a fotografului Mihai Moiceanu poposește și la Sibiu.

În perioada 04 - 14 noiembrie 2008 sibienii interesați de fotografie sunt invitați să viziteze acest spectacol vizual aparte.

Evenimentul va fi vernisat marți, 04 noiembrie 2008, în incinta Primăriei Sibiu, str. Samuel Brukenthal nr. 2.

Cei prezenți vor putea viziona și proiecția intitulată "Himalaya în șase feluri" ce conține 380 de imagini, însoțite de muzică și text. Fotograful Mihai Moiceanu va fi de față și va răspunde întrebărilor legate de viitoarele sale expediții în Himalaya tuturor celor interesați de călătorii la poalele Everestului.

Loc: Primăria Municipiului Sibiu - Str. Samuel Brukenthal nr. 2, Sibiu. Expoziția este cu intrare liberă.

R103 - un rucsac cu protecție maxima pentru echipamentul tau

www.photosetup.ro
www.kata-bags.com

material impermeabil
TST - protecție la șocuri
interior modular
capac acces rapid
suport trepied
husa de ploaie
compartiment laptop
garanție 5 ani

Reprezentant KATA in Romania - Simus Trading prin Photosetup - Divizia Foto . www.photosetup.ro

At the heart of the image

D90 este primul DSLR din lume care și FILMEAZĂ!

D90

Exclusiv în România:

- 2 ani garanție
- manual în limba română
- service local
- cadou abonament revistă foto

Ai rămas fără cuvinte? Interacționează prin fotografie...

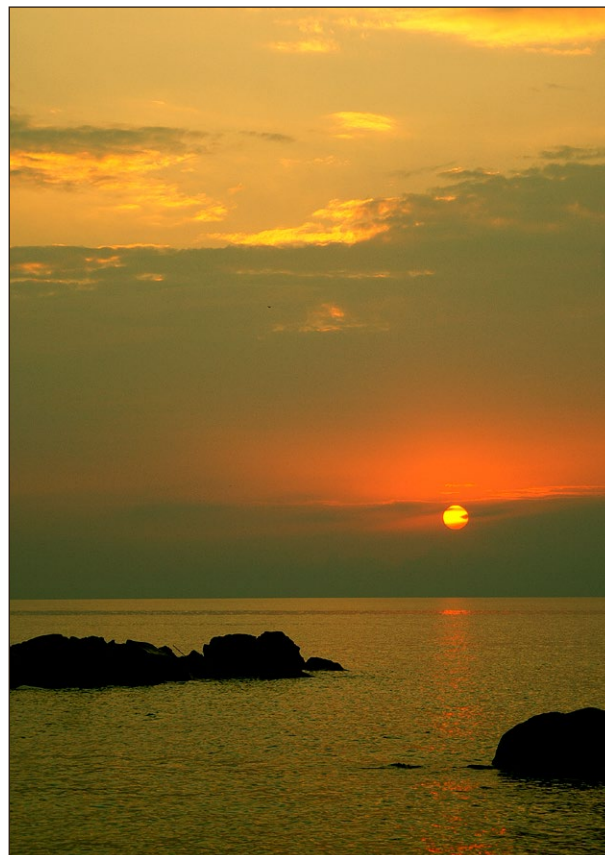
Aceasta este rubrica celor care cred în puterea de exprimare a fotografiei și nu ezită să facă cunoscută viziunea lor! Noi considerăm că este o provocare să descoperim imagini inedite. Știind că mai sunt și alții care gândesc la fel, am conceput **INTERACTIV**-ul special pentru tine.

Trimite-ne maxim 10 fotografii pe aceeași temă, iar dacă sunt reușite le vom publica în numerele următoare. Imaginile trebuie însoțite de o scurtă descriere și de câteva informații despre tine, incluzând și datele de contact. Ai libertatea de a aborda oricare dintre domeniile noastre de interes: natură, călătorie, wildlife!

CERINȚE: jpg | 1024 pixeli latura mare | 72 dpi
e-mail: interactiv@phototravel.ro

EXPEED PICTURE CONTROL HDMI

● Senzor CMOS în format DX Nikon de 12.3 megapixeli ● Procesare imagine EXPEED ● Sistem de recunoaștere scenă cu funcție de detectare a feței ● Urmărire 3-D ● Active D-Lighting ● Live View prin intermediul ecranului LCD VGA de 3" ● Retușare automată în cadrul aparatului foto ● Înregistrare inovatoare de film în format HD
D90: nu este doar un aparat foto. Este un Nikon.

George GRĂDINARU

Insula de smarald

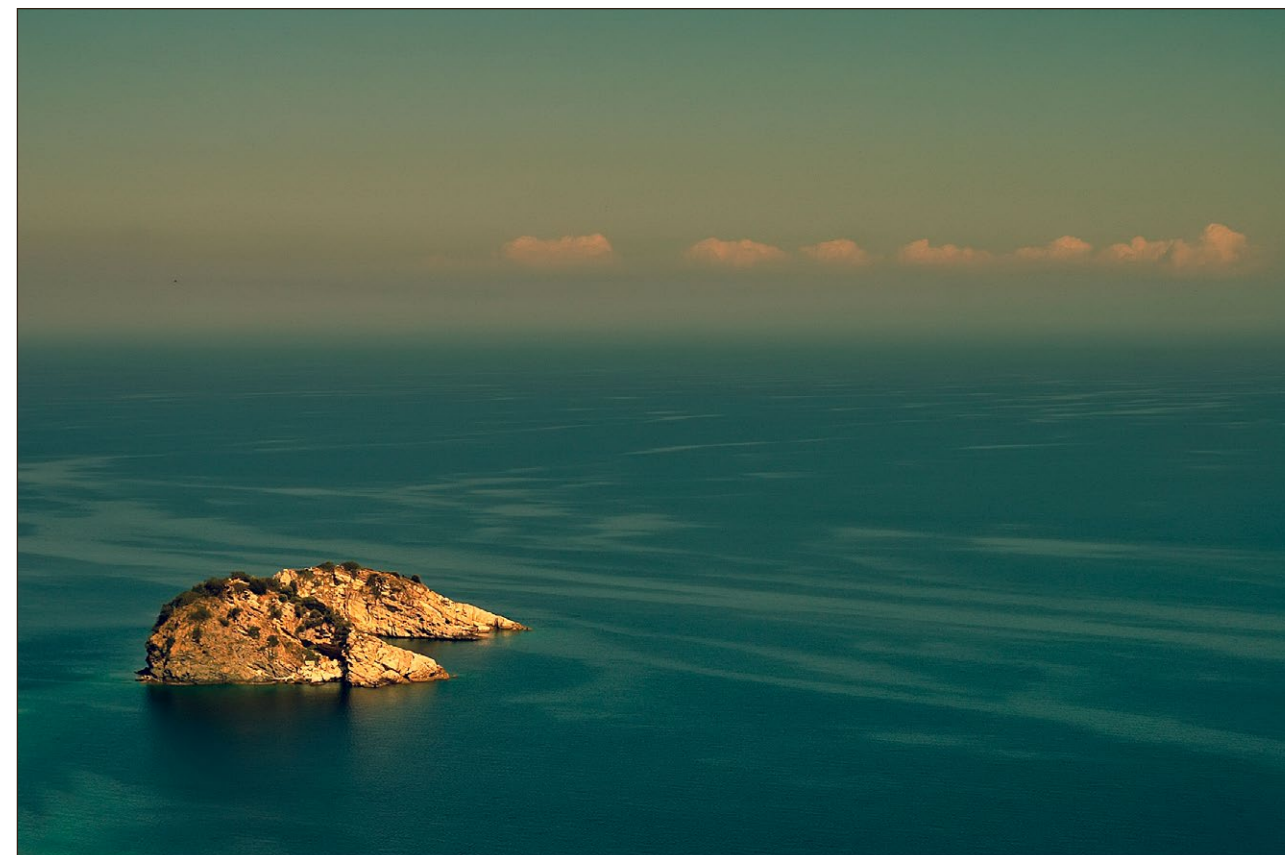
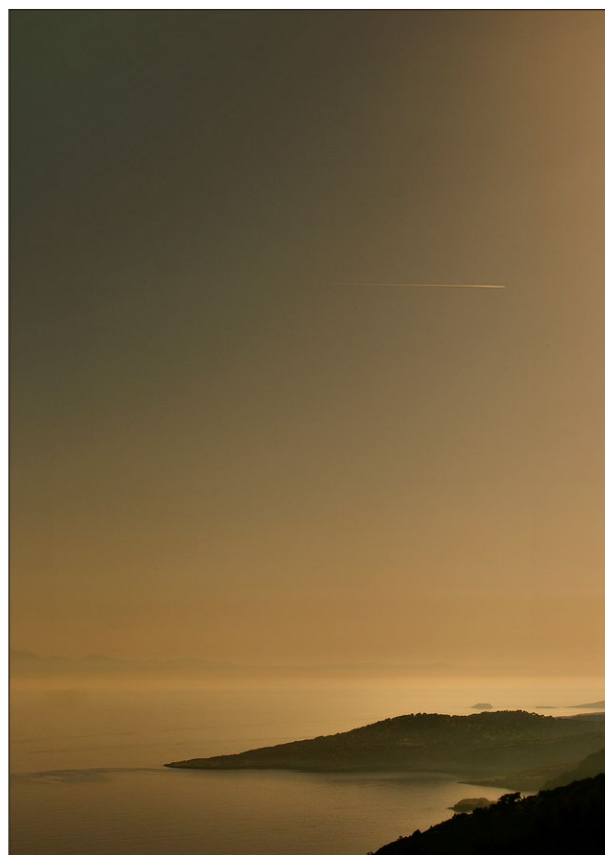
Privită de sus, insula Thassos pare o adevărată bijuterie verde, datorită apelor care îi scaldă malurile. Numită și "insula de smarald", Thassos este situată în golful Kavala, în partea nordică a Mării Egee și este cea mai apropiată de Grecia continentală (8 km). În partea ei cea mai întinsă, insula măsoară 22 km de la est la vest și 26 km de la nord la sud și are o circumferință de aproximativ 100 km.

Întreaga insulă este o adevărată oază de liniște. Pentru cei care își doresc ca pentru câteva zile să se rupă de cotidian și să se refugieze într-un paradis cu ape limpezi verzi-albăstrui, Thassos este o alegere cât se poate de bună. Nenumăratele golfuluțe "ornate" de natură cu marmură orbitor de albă sau plajele cu nisip fin unde chelnerii te servesc și în apă, te pot face să uiți de birourile și străzile aglomerate de acasă. Thassos nu este nici pe departe o stațiune de lux, românii și bulgarii fiind unii dintre cei mai fideli clienți.

Toate modernele stațiuni ale Thassos-ului de astăzi se găsesc în imediata apropiere a coastei și au fost concepute inițial ca anexe moderne ale vechilor sate construite în secolul al XIX-lea după eliminarea pirateriei. Cele mai populare plaje ale insulei se găsesc pe coastele de sud și de est.

Astăzi aproximativ 18000 de thassieni trăiesc în mai mult de 31 de sate și așezări din Thassos. Principalele ocupații ale locuitorilor din Thassos, în afară de turism, sunt legate de exploatarea carierelor, creșterea albinelor, pescuit și olărit. În plus, Thassos este renumită pentru marmura albă ca zăpada, uleiul de măsline, mierea și vinul produse aici. Vinul din Thassos este considerat unul dintre cele mai bune din Grecia, drept pentru care regina Egiptului, Cleopatra, trimitea bărci în fiecare an pentru a aduce vinul din Thassos în Egipt. Se spunea că zeii din Olimp beau numai vinurile din Thassos.

George Grădinaru | Brașov

Robert KOVACS

Răsărit prin ceață

Ce poate fi mai plăcut și liniștitor decât un început de răsărit prin ceață surprins prin obiectivul foto?

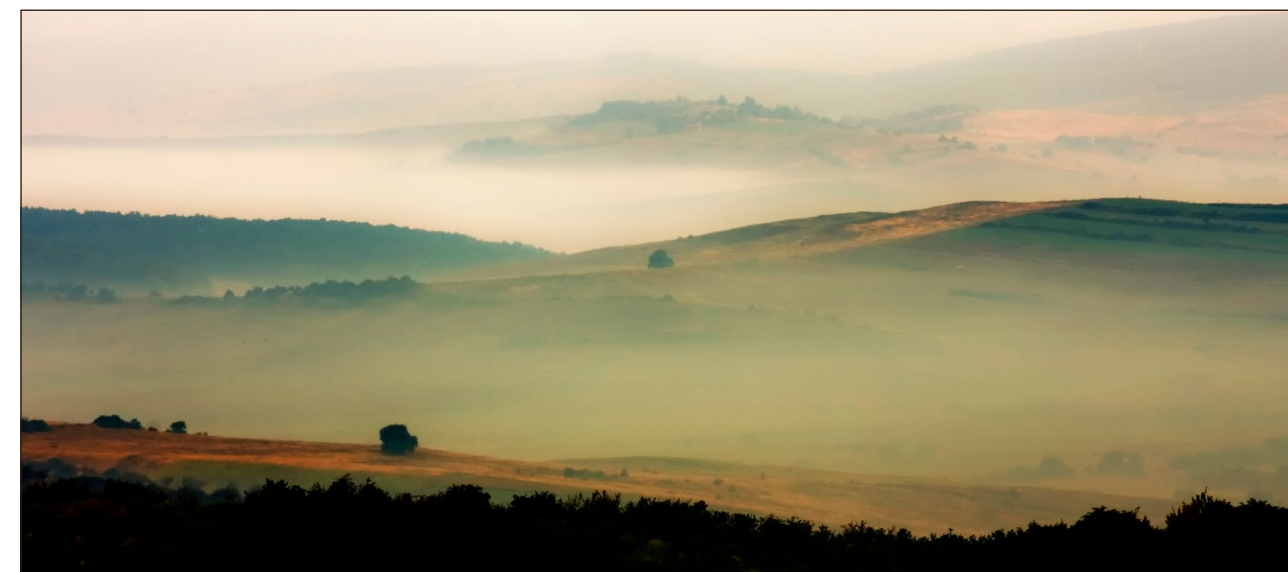
Localitatea Teaca (Tekendorf), județul Bistrița-Năsăud, atestată documentar din 1318, este situată la o distanță de 32 km de Bistrița, amplasată în Câmpia Transilvaniei, în partea sud-estică a județului. Teaca este așezată în zona cotului pe care îl face Valea Dipșei pentru a se îndrepta spre nord-vest. Această zonă cu aspect de bazin este dominată spre nord de un brâu de dealuri înalte și povârnite, iar spre sud-est de dealuri mai joase cu pante domoale.

În zori de zi, de pe una din serpentinele dealului Tecii am reușit să immortalizez liniștea dimineții care se așterne peste localitate. Printre luminițele care se zăresc în ceață, dominant și zvelt încă din timpuri mult apuse, apare turnul Bisericii Evanghelice (sec. XIV) care și acum ne călăuzește gândurile la alte perioade istorice.

Dumitra și împrejurimile dominate de ceață le-am fotografiat în mai multe dimineți la rând. Depresiunea Dumitra-Tăure, zona de tranziție între podiș și lanțul Munților Carpați, este bine delimitată de unitățile geografice din jurul ei.

Vrei să meditezi în liniște și să-i faci și pe cei din jurul tău să simtă seninătatea dimineții dinaintea răsăritului? Ia-ți echipamentul foto și încearcă să nu pierzi nimic din ceea ce aduce tihnă în suflet.

Robert Kovacs | Bistrița
vicepreședinte Fotoclub - AXXA

Peisaje AMERICANE

în studii cromatice

Joseph Holmes

"Unul dintre lucrurile în care am învățat să cred cu mult timp în urmă, este că doar un subiect foarte impresionant și bogat din punct de vedere al structurilor poate comunica atât de puternic încât fotografia să aibă efectul pe care mi-l doresc. [...] Nu fac fotografii doar pentru simplul fapt că sunt pasionat de procesele pe care le implică fotografia sau în special de rezultate, ci pentru că sunt convins de importanța acestora ca și ambasadori ai Creației către milioane de oameni care nu pot trăi experiențele mele."

interviu: Roxana Comnac
foto: Joseph Holmes

JOSEPH HOLMES

Fotograf profesionist, domiciliat în California, cu o experiență de peste 35 de ani în fotografia de natură. A lucrat o perioadă îndelungată pe film, realizând fotografii în zone sălbatice din S.U.A. S-a specializat pe Conservarea Resurselor Naturale la UC Berkeley. Este specialist în domeniul utilizării imprimantei cu jet de cerneală pentru tipărirea imaginilor artistice și a brevetat propriul sistem de calibrare vizuală, parte a software-ului pentru calibrarea monitorului ColorBlind Prove It!. A conceput mai multe spații de culoare RGB, inclusiv Ekta Space PS5, J. Holmes, ce acoperă toată gama de tonuri pentru peliculele pe film Ektachrome. S-a perfecționat în managementul culorilor pentru imaginile artistice, colaborând cu diverse companii din domeniul fotografic. Este autor al unor expoziții apreciate pe plan național. A publicat trei cărți legate de abordarea fotografiei de peisaj, amintind aici: "Natural Light" (1989) și "Canyons of the Colorado" (1996), iar împreună cu David R. Brower a editat o serie de calendare "Last Wildlands" pentru Asociația "Friends of the Earth". Lucrările sale pot fi achiziționate direct de pe site-ul personal sau prin intermediul unor galerii de artă, precum Ansel Adams Gallery.

PHOTO Travel: Imaginile dvs. vorbesc despre "venerația" față de mediu. Cum a apărut pasiunea pentru fotografia de natură?

Joseph Holmes: Într-adevăr, toate fotografiile mele reprezintă "venerația" pentru natură, deși nu m-am gândit la ele din această perspectivă, până acum zece ani, când cineva mi-a atras atenția asupra acestui fapt. Am avut norocul să cresc într-unul din locurile cele mai splendide de pe Pământ și să fiu educat în spiritul importanței supreme a acestei planete fragile. Istoria naturală și pasiunea pentru biologie sunt adânc înrădăcinate în familia mea. În liceu am început să realizez că impactul dintre societatea umană și biosferă este din ce în ce mai mare și mai rapid, iar într-o zi mi-a căzut în mână o carte despre fotografia de natură, care mi-a îndreptat pașii spre cariera pe care o profesez și astăzi. Am presupus în mod normal că îți poți câștiga traiul din această muncă, iar cu trecerea timpului, acest lucru a devenit evident, și într-adevăr, o mare parte din munca mea a devenit un fel de profeție care se auto-împlinea. Sau altfel spus, am fost supus la multe încercări de credință și toate s-au încheiat cu bine.

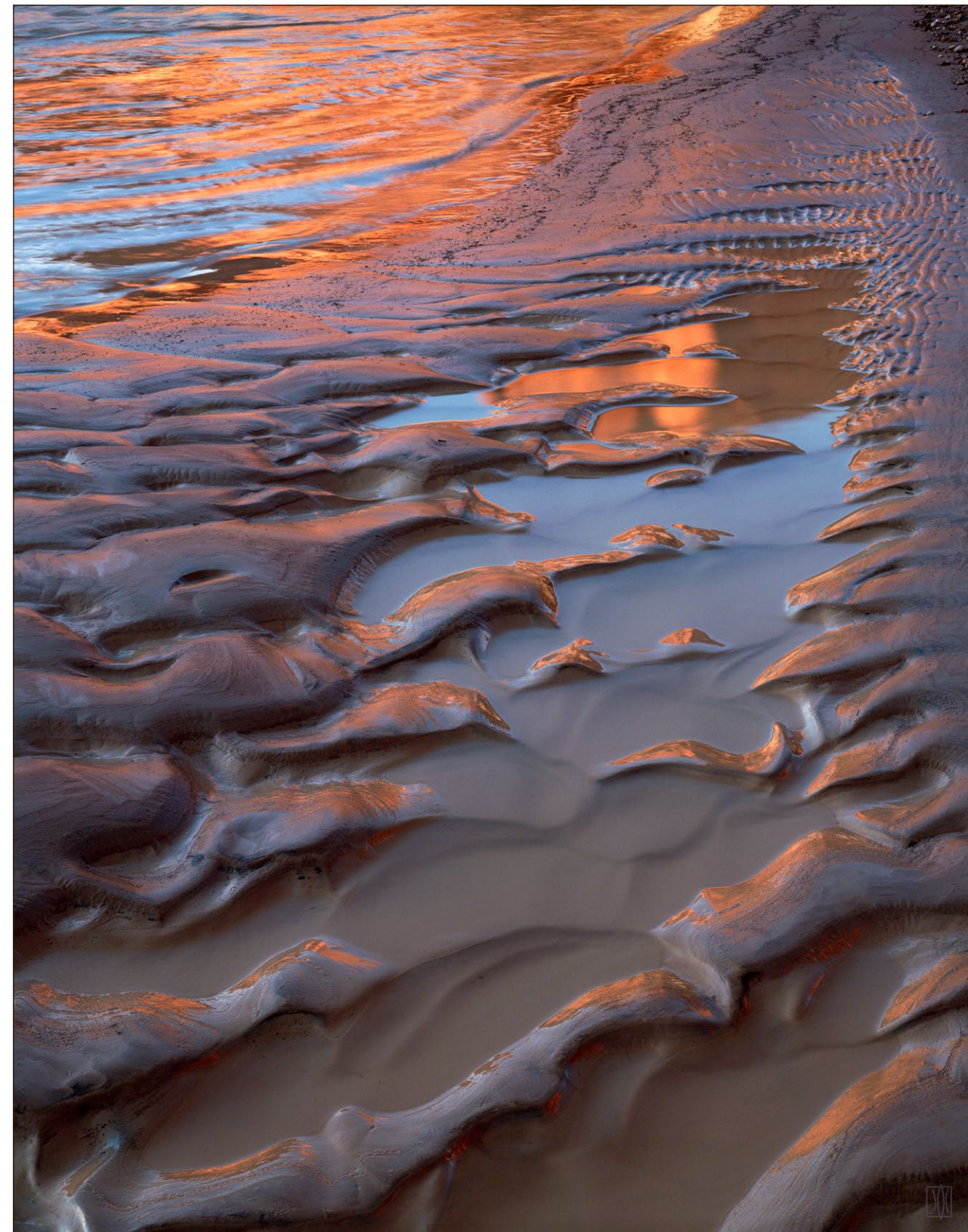
P.T.: Ce particularități au zonele în care fotografiati și ce urmăriți să redați prin imaginile obținute?

J.H.: Fotografia este foarte diferită față de experiența de a fi chiar acolo, în locul în care fotografiezi și poate fi doar un substitut al acelei

trăiri reale. Unul dintre lucrurile în care am învățat să cred cu mult timp în urmă, este că doar un subiect foarte impresionant și bogat din punct de vedere al structurilor poate comunica atât de puternic încât fotografia să aibă efectul pe care mi-l doresc. Astfel, mă străduiesc din greu să găsesc locațiile cele mai bune și perioadele cele mai potrivite pentru a capta lumina și formele în toată generozitatea lor. Calitatea subiectului mă limitează în principal, mai ales în cazul fotografiei de peisaj spre care mi-am îndreptat eforturile. Așa că am reușit să cunosc destul de bine multe peisaje ale Americii de Nord, pe unele dintre ele chiar foarte bine. Le studiez pe fiecare pentru a descoperi perioadele de timp și locurile propice, din această lume mare și solitară, în care aș putea găsi acele elemente pe care să le transform în artă de mare efect.

P.T.: Fotografiile expuse pe site au fost realizate în mare parte pe film, într-un format special. Cum s-a produs acomodarea cu tehnologia digitală?

J.H.: Toate imaginile de pe site au fost realizate pe film color 4 x 5. Majoritatea au fost preluate de pe diapozitiv, celelalte de pe negativ. În ultimii doi ani am lucrat exclusiv cu metode digitale pe baza cărora am obținut rezultate foarte diferite - neașteptate. Pentru fotografiile pe film, mai ales în momentul în care am realizat că imprimarea în minunata mea cameră obscură a încetat să mai dea rezultate satisfăcătoare, am folosit un sistem de

| Escalante, Utah 1979

| Redwoods, Del Norte Coast, California, 1990

"Am reușit să cunosc destul de bine multe peisaje ale Americii de Nord, pe unele dintre ele chiar foarte bine. Le studiez pe fiecare pentru a descoperi perioadele de timp și locurile propice, din această lume mare și solitară, în care aș putea găsi elemente pe care să le transform în artă de mare efect."

scanare fină a filmului original, care a fost urmată de eforturi susținute de a obține cât mai mult de la imagine cu ajutorul prelucrării digitale.

Developarea chimică limitează mult coloristica imaginilor și am perceput-o ca pe un impediment îngrozitor în calea efectelor pe care eram hotărât să le obțin. De exemplu, realizarea unei fotografii care este inițial o reprezentare precisă și destul de reală a ceea ce se află în fața aparatului (în limitele a ceea ce înseamnă fotografiere) este, dacă nu chiar atunci aproape, imposibilă prin procesare chimică. Dacă fotografiezi pe film color și apoi imprimi color pe hârtie fără procesare digitală, rezultatele sunt inevitabil compromise.

E greu de înțeles acest lucru până ce nu vezi îmbunătățirile de precizie și tonalitate posibile cu procesarea digitală. De fapt, captura digitală aduce un plus semnificativ de precizie în comparație cu cea pe film, deși în multe împrejurări pe film poți obține imagini uimitoare de o precizie ce poate fi numită bună, în special cu filmele care sunt disponibile acum și dacă utilizezi pelicula adecvat.

P.T.: Folosiți anumite tehnici în obținerea imaginilor dvs.? Pe ce procedeu se bazează?

J.H.: Cred că modalitatea cea mai bună de a explica abordarea mea de ansamblu este că încerc să fac tot ce este omenește posibil ca să îmbunătățesc imaginea. Bineînțeles, aceasta este regula de aur a fotografiilor mei favoriți și se referă la fiecare aspect al procesării fotografice. Mi-am petrecut un număr considerabil de ore studiind și cel mai mic detaliu al celor mai neînsemnate subiecte, mereu în speranța de a găsi ceva nou care să adauge calitate imaginilor mele. Firește, o lecție foarte importantă este să te concentrezi serios în timp ce lucrezi cu aparatul, deoarece multe dintre greșelile care apar atunci nu se mai pot remedia, deși metodele de procesare actuale ne permit remodelarea unor scăpări. A lucra cu aparatul foto înseamnă artă de execuție, în sensul de a "da o reprezentație" bună la un anumit moment, ceea ce este diferit de o simplă declanșare, lucru ce se poate face aproape oricând.

Câteva dintre ponturile mele favorite sunt foarte simple, dar sunt metode esențiale de a vedea în jurul tău dintr-o perspectivă fotografică. În primul rând, atunci când vezi un subiect cu potențial fotografic, înainte de a decide să apeși declanșatorul, închide un ochi ca să vezi în două dimensiuni. De multe ori copacii arată minunat în trei dimensiuni, dar deplorabil în două. În al doilea rând, când încerci să evaluezi tonalitatea unei scene vei vedea contrastul mai bine dacă privești cu ochii întredeschși, sau mai bine spus vei vedea

| Râul Colorado la Nankoweap, Grand Canyon, Arizona, 1981

mai limitat, mai fotografic. Mijește moderat pentru negativele color sau pentru fotografia digitală, dar cu putere pentru diapozitive. Altfel sistemul nostru optic este pur și simplu prea bun ca să poată vedea în limitele pe care le impune fotografia unui cadru cu un contrast mult mai pregnant decât poate fi obținut din orice imagine imprimată.

Altă tehnică importantă este să dezvolti un simț critic nemilos pentru tot ceea ce vezi în jur și pentru tot ce ți-ai propus să realizezi. Impune-ți aceleași standarde de calitate ca ale lucrărilor pe care le admiri și ale fotografiilor tăi preferați. De asemenea, învață să îți dai seama când o imagine va deveni o lucrare bună, și după ce ai acumulat ceva experiență vei putea să te bazezi pe instinct mai bine decât pe rațiunea analitică, care ajunge să îți dezvăluie multitudinea elementelor dintr-o situație.

Caută simplitatea care purifică, dar și un număr mare de elemente care să se armonizeze într-o scenă. Eu caut întotdeauna un cadru care să fie magic într-un anumit mod.

P.T.: Ați alocat o perioadă îndelungată cercetării compoziției cromatice, cu scopul de a reda cât mai fidel lumina naturală. Există o modalitate optimă de obținere a diverselor culori? La ce concluzii ați ajuns?

J.H.: Manipularea culorilor și redarea acestora la imprimare este un proces foarte complicat, dar una dintre cele mai bune metode pe care o recomand este cea pe care am creat-o pentru uzul propriu și care este disponibilă contra cost pe site-ul meu.

Accesați www.josephholmes.com/profiles.html ca să citiți mai multe despre profilele mele de lucru, și mai important, despre seturile mele de profile suplimentare Chroma Variants. Aceste seturi mă ajută să controlez cantitatea de culoare în cel mai elegant mod disponibil, așa cum mi-am dorit de mult timp.

Dacă fotografiați pe diapozitiv, este crucial ca filmul să fie potrivit pentru subiectul pe care doriți să îl captați. În această privință nu am lucrat

Cottonwood, Escalante, Utah 1979 |

Întotdeauna foarte bine și de aceea m-am întors din călătorii cu destul de multe diapozitive cu prea mult albastru-cyan. Dacă diapozitivul nu este adecvat punctului de alb dintr-un cadru, imaginea va primi suprapuneri complexe de culori și doar o procesare atentă mai poate îndepărta mare parte din aceste probleme, deși în majoritatea cazurilor suprapunerile diminuează extinderea filmelor, care de cele mai multe ori poate fi insuficientă.

Unul dintre minunatele avantaje ale imaginilor digitale este că la ajustarea balansului de alb pe fișiere RAW după expunere, balansul de gri care rezultă este impecabil, cu eliminarea totală a suprapunerilor de culoare. (Vorbim despre o suprapunere atunci când o fotografie, sau o parte a unei fotografii în tonuri de gri nu are exact aceeași culoare la fiecare ton de gri, ci zonele mai nuanțate bat spre magenta, cele cu tonalități medii sunt verzuie, iar cele din umbră sunt gălbui – sau orice alte combinații de erori sau inconsistențe de balans de gri). Este de asemenea adevărat, pe de altă parte, că diferența dintre balansul de alb al sensorului unei camere tipice și cel al subiectului reduc intervalele dinamice de expuneri ce pot fi folosite, deci dezbateră pe tema fotografierii cu balansul de alb al camerei versus cel al subiectului nu a dispărut încă din fotografia digitală.

Trebuie de asemenea să simțim câtă culoare și care culori trebuie echilibrate pentru a obține o imagine adecvată. Este la fel de incorect să încerci pur și simplu să ajustezi aspecte ale culorii într-un cadru, cât și să încerci să ajustezi tonalitatea (sau să scalezi tonurile ca să se potrivească mediului fotografic). Ceea ce încerc să spun este că artiștii ar trebui să gândească utilizarea culorilor similar modalităților măștrilor de a manipula tonurile în lucrările alb-negru, sau cel puțin cu intenția de a beneficia la maxim de posibilitățile de control asupra culorilor. Armonia culorilor într-o imagine, ca și simetria, este de obicei importantă.

P.T.: Ce presupune în fotografia digitală a avea un control complet al culorilor asupra imaginii?

J.H.: Dacă procesarea digitală este bună la ceva atunci cu siguranță este la controlul subtil și flexibil al tonalității, în special al culorilor, în cazul cărora limitările procesării chimice erau mult prea mari pentru a permite controlul relativ complet asupra tonurilor, chiar și cu cele mai agresive metode de mascare.

Pe când lucrez în camera obscură aș fi dat orice să am controlul pe care îl am acum cu ajutorul celui mai banal instrument de ajustare a curbelor RGB. Acum mai avem și posibilitatea să aplicăm curbe ale tonurilor independent de culoare, pe imagini color.

info

Statele Unite ale Americii constituie cea mai extinsă țară a Americii de Nord. Este scăldată la est de Oceanul Atlantic și la vest de Oceanul Pacific.

Peisajul american este foarte diversificat și complex. Se disting trei zone paralele - orientate nord-sud: două lanțuri muntoase diferite ca și aspect, ce închid în centru o zonă de platouri și câmpii.

În vest, se află marele zid muntos al Cordilierilor format din Munții Coastei, Cascadelor, Sierra Nevada în lungul țărmului Pacific. Munții Cascadelor se întind de la nord la sud, au origine vulcanică în cea mai mare parte, mărturie stând numeroșii vulcani stinși sau în activitate. Principalul fluviu ce străbate acest lanț muntos este Columbia (cel mai mare din vestul S.U.A.), care-și continuă cursul transversal și prin Munții Coastei. Sierra Nevada prezintă un relief glaciatic foarte extins, mărturie a modelării glaciare din timpul cuaternarului. Aici se găsește impresionanta vale Yosemite ce reprezintă un parc național cu o suprafață de peste 3000 km². În această zonă sunt conservate peisaje de o rară frumusețe: cascade (cea mai renumită, Yosemite, 490 m); lacuri (Lacul Mono); râuri și trasee de drumeție ce însumează aproape 1300 km.

Tot paralel cu țărmul Oceanului Pacific se desfășoară Munții Stâncoși (Rocky Mountains), care ating o altitudine maximă de 6194 m (Mount McKinley din Alaska). Munții Stâncoși sunt separați de Munții Cascadelor printr-o serie de podișuri spectaculoase, întinse și înalte: Yukon, Platoul Columbia, Podișul Marelui Bazin cu Valea Morți din Wyoming; Platoul Colorado. În această arie se concentrează cele mai multe zone protejate.

Pornind de pe coasta vestică spre cea estică, aproape paralel cu țărmul Atlanticului, se desfășoară Munții Apalași pe o lungime de 2400 km. Aceștia sunt munți vechi și foarte erodați ce au o altitudine maximă de 2037 m (Muntele Mitchell, Carolina de Nord).

În partea centrală între cele 2 mari lanțuri muntoase se desfășoară o zonă mai joasă formată din Scutul Canadian cel mai vechi nucleu al Americii de Nord și Marile Câmpii cu un relief jos și monoton. Datorită mării extinderi în latitudine, în această regiune se întâlnesc aproape toate tipurile climatice. Se remarcă prezența celui mai mare sistem lacustru, Marile Lacuri, și a uneia dintre principalele sisteme fluviale de pe glob: Mississippi-Missouri (peste 6000 km lungime).

Cascada Lower Yosemite, Yosemite, California 1982

| The Blancmange, Arizona, 2002

"... A lucră cu aparatul foto înseamnă artă de execuție, în sensul de a "da o reprezentare" bună la un anumit moment, ceea ce este diferit de o simplă declanșare, lucru ce se poate face aproape oricând. [...] Eu caut întotdeauna un cadru care să fie magic într-un anumit mod."

În plus, cu cât sunt mai bune aparatele foto digitale, cum este Phase One P45+ cu senzor digital atașat, cu atât au intervalele dinamice de expunere mai mari. Este mult mai simplu să obții umbre și detalii nuanțate în condiții de lumină slabă decât s-a putut vreodată cu diapositive. Negativelor color au intervale de expunere incredibile în majoritatea cazurilor, dar o scanare bună a lor poate fi dificilă, iar petele care apar pe fotografiile cu mult cer, solicită un număr mare de ore la retușare. O captură digitală bună face minuni cu cerul, parțial pentru că imaginea digitală redă cele mai luminoase subiecte și pentru că sunt posibile, chiar simplu de obținut, tonurile și detaliile cele mai puternice și nuanțate ale obiectelor puternic luminate - atâta timp cât nu ratezi informația luminată puternic, ceea ce este destul de greu de evitat, mai ales dacă subiectul are elemente puternic colorate în lumină.

Încă un pont despre controlul tonalității în imaginile digitale: managementul culorii (utilizarea

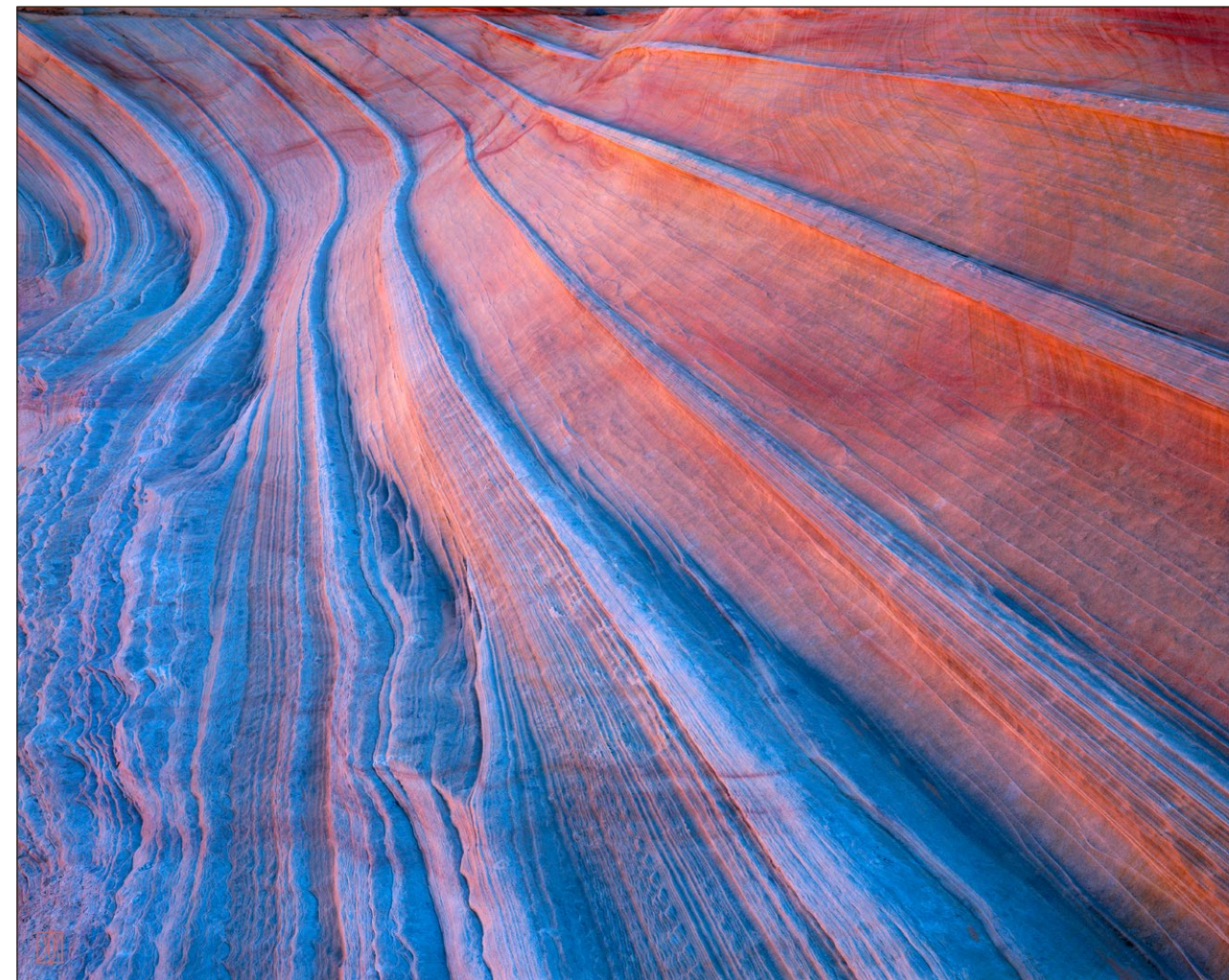
| Capăt de ghețar la crepuscul, Alaska, 1980

corectă a profilelor ICC pentru toate componentele sistemului de procesare a imaginii) este fundamental pentru funcționarea optimă a sistemului digital. Dacă nu îl ai e ca și cum ai picta legat la ochi. Dacă accesați o imprimantă digitală dintr-un profil de printare, aceasta nu mai percepe compresia punctelor luminoase și a umbrelor, o problemă specifică procesului de imprimare chimică. Aceasta este o diferență esențială, încă neclară pentru mulți fotografi din lumea întreagă.

P.T.: Azi, mai mult ca niciodată, prin intermediul programelor computerizate avem acces la prelucrarea digitală a imaginii. Amenință acest mijloc de distorsionare a realității fotografia de natură?

J.H.: Deși fotografiile nu sunt o reprezentare fidelă a lumii din jurul nostru, niciodată nu le percep din această perspectivă. De fapt, fotografiile distorsionează lumea în multe moduri. Ele redau o singură perspectivă, care poate fi destul de înșelătoare și nespecifică întregului context. Ele reprezintă lumea bidimensional, pe când aceasta

| Textură în gresie, Arizona, 2002

are patru dimensiuni. Sunt deseori monocromatice, deși doar 1 din 10 000 de oameni nu percep lumea în culori. Au tendința să reprezinte slab umbrele și detaliile în lumină, fără zonele intermediare din scara de tonuri. Fotografia de publicitate este schimbată foarte mult prin retușare sau alte procese, asta cu decenii înainte de apariția procesării digitale.

Și totuși capacitatea proceselor digitale de a modela imaginea conform dorințelor noastre, fie pentru precizie sau pentru fantezie, este imensă și întrece cu ușurință multitudinea metodelor tradiționale prin care fotografiile redau lumea eronat sau selectiv. Pentru înțelegerea acestui fapt cel mai bine este să considerăm fotografia digitală ca simplificare și economie de bani și de eforturi pe procese de alterare voită a realității.

În concluzie, integritatea fotografului și scopul subînțeles sau asumat al fotografiilor sunt elementele cheie care determină dacă imaginea poate sau nu fi schimbată în feluri care pot duce la ceea ce se numește reprezentare eronată. În publicitate presupunem tot timpul că fotografiile

sunt o reprezentare eronată, din mai multe perspective - deoarece de multe ori asta și sunt. În fotografia de peisaj se întâmplă destul de rar ca fotografiile să fie reprezentări intenționate eronate. Poate doar acele imagini picante, des întâlnite, care conțin câte o lună falsă (sau poate o fotografie cu luna reală combinată cu altă imagine în încercarea disperată de a adauga bogăție cadrului) sunt niște exemple comune pentru acest tip de fraudă.

Granița exactă între ce este acceptabil, util și/sau bun la faptul de a ajusta imagini de peisaj este la latitudinea fotografului, dar să sperăm că prin acest proces nu se alterează mesajul implicit al imaginii. Eu, de exemplu, nu am considerat niciodată editarea fotografiilor proprii ca fiind în vreun fel lipsită de onestitate, deși uneori părți ale fotografiilor sunt mutate puțin pentru a realiza o curățare de resturile tranzitorii ale intervenției umane. Și pentru că fotografiile mele nu au pretenția de a fi date într-un studiu științific, ci artă, în general, nu încerc să

| Răsărit de soare, lacul Mono, California, 1990

"Consider că este foarte important să susținem organizațiile ecologiste, care luptă atât pentru o politică publică rațională cât și împotriva devastării și exploatării fără limite de către oamenii care au ajuns să se gândească numai la ei înșiși și la viitorul apropiat [...] Ignoranța și indiferențaucid, mai ales în aceste vremuri în care tehnologia ne face puternici. "

copiez fără rost tot ce se află în fața camerei. Pe de altă parte nici nu reinventez cadrele în aspectele lor fundamentale. Să lăsăm generațiile viitoare de software de modelare 3D să ne păcălească din ce în ce mai mult, cum se întâmplă tot mai des în cinematografie.

Un pericol mai mare pentru fotografia de peisaj decât evoluția procesării digitale și capacitatea ei crescută de a ajusta imaginea, este chiar intervenția umană care, nu din întâmplare, a făcut posibilă procesarea imaginilor din moment ce s-a antrenat în acțiunea de distrugere a biosferei prin chiar simplul fapt că ne trezim în fiecare zi ca să mergem la muncă. A continua să trăiești în fiecare zi fără să te gândești la fiecare acțiune cu impact asupra naturii nu mai este o opțiune! Care este alternativa? Care?

Neglijența? Ignoranța și sfârșitul tuturor lucrurilor pe care umanitatea s-a străduit să le realizeze de-a lungul istoriei. Și a tot ceea ce natura a creat în milenii de viață! Dar e mai bine să nu continui ...

Dealuri, San Benito County, California 1986

P.T.: Sunteți un inovator în ceea ce privește utilizarea imprimantelor cu jet de cerneala, specifice obținerii printurilor artistice. De asemenea, ați dezvoltat în ultimii ani propriul software de calibrare vizuală. La ce lucrați în momentul de față?

J.H.: De fapt, anul acesta mi-am alocat o mare parte din timp întreținerii pe termen lung a casei familiei mele. Este greu! Este muncă fizică și a trebuit să învăț multe discipline în detaliu: zugrăvitul, izolarea, căptușeala exterioară cu ciment cu fibre. De asemenea, mi-am petrecut foarte mult timp în ultimii doi ani studiind practic toate sistemele de camere de format mediu din lume pentru a-l găsi pe acela care este cel mai potrivit în munca mea și este compatibil cu senzorul digital Phase One pe care l-am achiziționat anul trecut.

Când am trecut la fotografia digitală, rezoluția pe care o doream nu putea fi obținută cu o singură expunere, așa că am învățat despre legarea cadrelor multiple pentru a crește detaliul. Prefer în continuare să folosesc cadre multiple ca să fac o imagine finală, din dorința de reda imagini de un detaliu uluitor, dar și pentru bucuria de a avea

libertatea să folosesc orice format de imagine, fără a decupa din fotografie reducând astfel din calitate. Legarea imaginilor pentru a crea panorame crește calitatea. Nivelul meu preferat de detaliu este între 70 și 100 de milioane de pixeli de calitate superioară în cadru. Puteți obține acest lucru cu două rânduri de cadre verticale suprapuse dacă folosiți un aparat Canon 5D, de exemplu, sau cu un singur rând de cadre verticale suprapuse cu P45+.

Plănuiesc, de asemenea, să scriu o carte în curând despre studiile mele cu privire la relația om-biosferă. Sunt interesat de această temă cam în aceeași măsură în care mă pasionează fotografia, iar aceste domenii s-au intersectat în ultimii 40 de ani, și doar pentru simplul motiv că este o lecție mult prea importantă. Nevoia de sisteme de conservare pentru toată umanitatea este absolută și de netăgăduit, mai ales dacă ești conștient de ce se întâmplă în jurul tău. Capodoperele naturii sunt distruse fără motiv. Nimeni nu își dorește acest lucru, ci mai degrabă ne dorim să facem ceea ce facem, dar acest fapt nu are efecte benefice dacă privești lucrurile în ansamblu. Trebuie să învățăm să admirăm pădurea pentru copaci!

P.T.: Sunteți implicat în multe proiecte, dar, cu toate acestea, mai aveți timp și pentru susținerea workshop-urilor. De fapt, în ce constă un workshop condus de Joseph Holmes?

J.H.: De cele mai multe ori desfășor ședințe de instruire cu un singur fotograf care are nevoie de ajutor ca să înțeleagă multiplele fațete ale imaginilor digitale. Este mult mai eficient să explic tehnicile timp de două zile și apoi el să încerce să înțeleagă totul pe cont propriu. Mi-am petrecut cinci ani încercând să învăț managementul culorilor singur. A fost o experiență costisitoare, așa că e mai bine să transmit cunoștințele mele și altora ca să învețe și ei mai repede. Este foarte antrenant să susții workshop-uri cu mai mulți cursanți, dar pe acestea nu le organizez eu pentru că ar necesita un mediu cu multe calculatoare și o anumită afinitate pentru birocrație, sau poate pentru ce se numește planificare de evenimente. Oricum, și aceasta sună tot a birocrație pentru mine.

P.T.: Când a apărut interesul pentru protecția biodiversității?

J.H.: E posibil să fi fost întotdeauna interesat de acest subiect; realizând încetul cu încetul adevărata sa însemnătate – o apreciere umilă pentru toate ființele vie de pe Pământ și pentru frumusețea sălbatică a acestui improbabil miracol din universul nostru vast, pustiu și zguduit de violențe termice.

P.T.: Puteți realiza o scurtă descriere a celor mai semnificative proiecte de conservare a naturii în care ați fost implicat?

J.H.: La începutul anilor '70 am petrecut patru veri și după aceea mult timp colaborând la proiecte de cercetare ale zonelor sălbatice din Parcul Național Yosemite. S-ar putea ca acele proiecte să fi fost utile serviciului parcului în activitățile de protecție a resurselor din acest habitat. Cel puțin așa sper.

Mulți ani la rând am creat publicații care celebră splendoarea peisajelor sălbatice, inclusiv o serie de 11 calendare cu asociația Friends of the Earth, în perioada în care un prieten drag, David R. Brower, se ocupa de administrarea ei, precum și trei cărți dedicate naturii. Într-adevăr, toată munca mea în fotografie se poate rezuma ca un omagiu adus capodoperelor naturii și ca o continuare a muncii celor pe care îi consider sursa de inspirație a mișcărilor ecologiste, care au încercat să împărtășească miracolele care dezvăluie măreția planetei noastre vii.

Consider că este foarte important să susținem organizațiile ecologiste, care luptă atât pentru o politică publică rațională cât și împotriva devastării și exploatării fără limite de către oamenii care au ajuns să se gândească numai la ei înșiși și la viitorul apropiat, nefiind interesați să mai facă diferențe între o balenă orcă și cactusul conductă. Ignoranța și indiferențaucid, mai ales în aceste vremuri în care tehnologia ne face puternici. De unde putem concludiona că inovația tehnologică este o armă cu două tăișuri.

Am speranța că voi putea atinge sensibilitatea unui număr destul de mare de oameni cu mărturiile cărții pe care intenționez să o scriu în curând, deoarece ne aflăm într-o perioadă critică pentru Viața pe Pământ, care are o vârstă de peste 60 de milioane de ani. E chiar mai mult decât credeți!

Suntem mai responsabili pentru schimbarea situației actuale decât au fost generațiile anterioare sau vor fi vreodată cele care ne vor urma.

Acum este momentul unei schimbări majore pentru susținerea conservării planetei.

P.T.: Ce tipuri de interdependențe s-au stabilit între munca dvs. de fotograf și aceste proiecte?

J.H.: Nu fac fotografiile doar pentru simplul fapt că sunt pasionat de procesele pe care le implică fotografia sau în special de rezultate, ci pentru că sunt convins de importanța acestora ca și ambasadori ai Creației către milioane de oameni care nu pot trăi experiențele mele. Așa că fotografia mea este strâns legată de pasiunea pentru natură și îngrijorarea pentru distrugerea rapidă a mediului. Dar și fotografia are limitele sale, astfel încât simt nevoia să scriu și rămân activ în spațiul politicilor publice. Dacă putem să ne controlăm sistemele de guvernământ, suntem capabili să facem ce trebuie în domeniu.

P.T.: În ultima perioadă, atenția opiniei publice a fost captată de problema încălzirii globale. Până în ce punct fotografia de natură poate să tragă un semnal de alarmă asupra declinului biodiversității și să îndemne la conservarea mediului?

J.H.: Fotografia care pune în lumină frumusețea peisajului nu face o legătură directă între schimbările pe care le producem în biosferă cu încălzirea globală, mai ales în cazul zonelor arctice, dar poate avea un rol de susținere, cum ar fi să îi facă pe oameni să le pese de conservarea peisajelor sălbatice încă nedevastate (alături de propria agricultură etc.). Pot inspira prin prisma imaginii în sine sau a mesajului implicit – adică cuiva i-a păsat într-atât încât a muncit foarte mult ca să redea imaginea perfectă a câtorva copaci într-un ținut îndepărtat, sau a unor frunze pe apă sau mai știu eu ce. Frumusețea contează. Integritatea vieții nu poate fi sacrificată pentru bunul plac al uneia sau două generații.

Consider necesar ca fiecare dintre noi să acorde atenție specială științei de ultimă oră cu privire la distrugerea climatului global. Știu cu siguranță, din totalitatea cercetărilor despre care m-am documentat, că avem potențialul să facem literalmente atât de mult rău încât să ducem la extincție toate formele de viață. Astfel nu doar distrugem civilizația noastră fragilă și neconservată, dar transpunem totul la nivelul crimei absolute.

Atmosfera este cu mult mai fragilă decât înțeleg majoritatea oamenilor, iar violența termică care s-a manifestat în spațiu și pe care o menținem departe de noi, face aproape incredibil gândul că ne-am putut bucura de clima din ultimele milenii. Faptul că tratăm atmosfera ca pe propriul tomberon pentru deșeurile rezultate din arderea combustibililor – sau altfel spus aducem înapoi carbonul care creștea cu 50 de grade temperatura planetei noastre acum 130 de milioane de ani, nu va duce la nimic bun.

www.josephholmes.com

| Coasta Californiei, Monterey County 1998

Cordiliera PERUANĂ

Dragoș Florescu

La limita dintre cer, pământ și apă, peisajul sălbatic andin adăpostește urmașii unei civilizații străvechi. Pentru aventurierul pornit în căutarea secretelor din cordiliera peruană - creste înzăpezite, lumini de altitudine, ghețari spectaculoși, văi uriașe - senzația de libertate mult dorită capătă contur.

Aparent paradoxal, ritmul zgomotos al vieții din Peru și contrastele străzii reușesc să completeze căutările personale.

interviu: Roxana Comnac
foto: Dragoș Florescu

DRAGOȘ FLORESCU

Absolvent al Institutului Politehnic din București, iubitor de munte și pasionat de fotografie, participant și premiant al diverselor concursuri și saloane naționale de fotografie, cu expoziții personale apreciate în țară, autor de fotoreportaje și fotografii ce au fost publicate pe site-uri și în reviste de profil, membru și administrator al galeriei foto a Asociației de Ecoturism din România.

PHOTO Travel: Plecarea dumneavoastră în Peru nu a fost o simplă întâmplare, ci a venit după un an de planuri și de așteptări. Cum au decurs pregătirile care au stat la baza acestei expediții?

Dragoș Florescu: Ideea acestei expediții a mocrnit ceva vreme în mine. De-a lungul timpului am cules frânturi diverse care, puse una lângă alta, m-au determinat să-mi doresc să descopăr această țară. A fost ca într-un joc de puzzle: lecturi despre fascinanta

civilizație Inca, poveștile și experiențele altor călători, mirajul aventurii în spațiul vast al continentului sud-american, acordurile muzicale inconfundabile auzite, întâmplător sau nu, prin piețele marilor orașe europene, imaginile culese de pe Internet.

Laguna Mitacocha (4230m) și Vârful Jirishanca (6094m), Cordillera Huayhuash

În umbra Vârfului Yerupajá (6634m), Cordillera Huayhuash

Sfârșit de zi la Laguna Mitacocha (4230m), Cordiliera Huayhuash. Silueta zveltă a Vârfului Jirishanca (6094m), forma sa piramidală de neconfundat l-au făcut cunoscut printre aliniști drept "Matterhorn-ul Anzilor"

Pe cărările Huayhuash-ului, rupești de lume, călători printr-un ținut parcă al nimănu.
Pasul Cuyoc (5000m) și Vârful Puscanturpa Sur (5442m), Cordiliera Huayhuash

Abia mai apoi am început să fac planuri, să desenez trasee și variante posibile, să calculez timpi și distanțe și, nu a fost ușor când a trebuit să aleg programul pentru cele numai 30 de zile disponibile. Mi le-am dedicat în totalitate muntelui, alegând pentru aceasta două circuite, în două zone diferite ale Anzilor Cordilieri.

Cum aceste trasee montane se desfășoară la altitudini ce oscilează între 4200 și 5000 m, necesitând parcurgerea unor zone care te țin destul de multe zile departe de orice civilizație, pregătirile nu au fost tocmai ușoare. A trebuit atent aleasă îmbrăcămintea, gândită foarte bine alimentația și dozarea ei zilnică, echipamentul necesar pentru campare, modul de transport al tuturor materialelor pe cărările înalte ale Anzilor. Echipamentul fotografic a fost și el subiectul mai multor nopți nedormite, căci a trebuit strict dimensionat astfel încât să aibă mai multe calități deodată: gamă variată de obiective, independență energetică pentru aparatul digital, aparat foto de back-up pentru eventuale situații nefericite, medii de stocare și alte accesorii care de care mai utile în astfel de ture.

Am organizat încet totul, bazându-mă pe anii buni de experiență din Carpații noștri, inspirându-mă de pe internet, consultându-mă cu prietenii, alegând rând pe rând tot ceea ce este necesar pentru o tură așa de lungă.

P.T.: Foarte mulți fotografi aleg peisajul andin pentru expedițiile lor. De ce credeți că sunt atrași oamenii de acest loc?

D.F.: Peru oferă o sumedenie de posibilități și într-o varietate de neegalat niciunde. Am organizat în Germania o prezentare având ca temă Peru împreună cu un coleg fotograf polonez. Ne-am minunat unul de altul, căci în peregrinările noastre, fiecare văzusem un alt Peru, complet diferit și nici unul nu aducea cu celălalt. Există nenumărate locuri interesante pe care călătorul își dorește să le vadă, însă, din punctul meu de vedere, nimic nu se compară cu frumusețea naturală a peisajului montan, iar aici avem într-adevăr numai superlative.

Sunt câteva ingrediente ce stau la baza puterii de atracție a acestor locuri: peisaj sălbatic, munți inaccesibili, aventură, extraordinara

senzație de libertate, bucuria descoperirilor. Ca fotograf-călător, vei ajunge să cunoști Anzii doar străbătându-le poteciile, iar în aceste călătorii cu siguranță vei găsi momente unice în care te vei bucura câte puțin de toate acestea.

P.T.: Peru nu înseamnă numai peisaj natural spectaculos, dar și locul unde s-a născut și s-a dezvoltat una dintre cele mai mari civilizații ale lumii. Cum se reflectă umbra incașilor asupra locurilor pe care le-ați văzut și la oamenii pe care i-ați întâlnit?

D.F.: Peru este un mare creuzet în care sunt topite laolaltă culturi străvechi, tradiții coloniale și tendințe moderne. Am umblat prin Lima, dar și prin văile înalte ale Anzilor și peste tot am găsit o mare diversitate de culori, texturi și sunete care contrastează puternic. Dacă în satele izolate tradițiile și obiceiurile sunt cumva purtătoarele moștenirilor străvechiului Imperiu Incaș, orașele sunt un adevărat amalgam. Aici strada este plină, iar spectacolul ei o adevărată sărbătoare pentru privitori, căci noul și tradiționalul se împletesc armonios și într-un mod cu totul unic. Femei îmbrăcate în port popular, celebrele pălării peruane într-un dans neștiut, costume multicolore, bluze strălucitoare

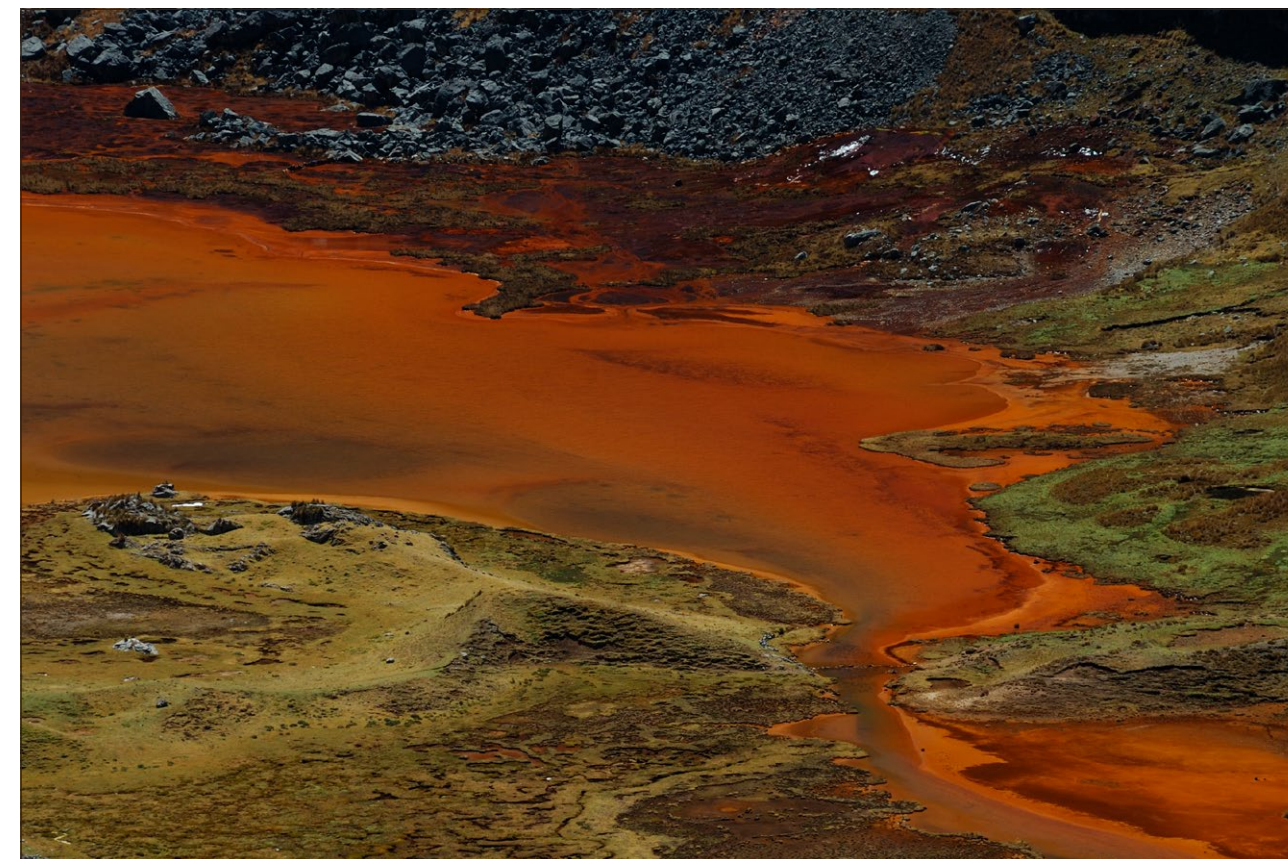
încărcate de sclipici și ornamente, vânzători ambulănți cu tarabe pline de suveniruri sau fructe tropicale, internet café-uri, claxoane într-un vacarm nesfârșit, puzderie de reclame, taxiuri și autobuze înșesate de bagaje, oameni într-un "du-te vino" continuu, o forfotă permanentă, ca de iarmaroc.

Suntem totuși în secolul XXI, iar relativa izolare a comunităților arhaice apune încet și sigur odată cu dezvoltarea turismului și construcția de noi drumuri. Barierele naturale ale Anzilor sunt de acum ridicate în fața civilizației în continuă expansiune. Imperiul Incaș a rămas undeva departe în istorie, și poate doar felul de-a fi al oamenilor de aici să mai amintească de ceea ce a fost odată în aceste locuri.

P.T.: Cum au reacționat oamenii în fața aparatului de fotografiat?

D.F.: Ca fotograf, apropierea de oameni este dificilă și necesită timp. Când ai de-a face cu oamenii acestor locuri, aparatul de fotografiat nu poate fi decât un intrus. O cunoaștere a subiectului schimbă însă radical datele problemei. Am petrecut 12 zile împreună cu o călăuză ce m-a îndrumat pe cărările Huayhuash-ului. Abia după

Pastel de Huayhuash ... cu minereu de fier. Quebrada Caliente, Cordiliera Huayhuash

Vârful Chopicallqui (6354m), Cordillera Blanca, Parcul Național Huascarán. Un reper important în spectacolul oferit drumețului ce trece prin Pasul Portachuello de Llanganuco (4767m)

câteva zile am reușit să-i văd într-adevăr ochii ascunși mereu în umbra borului pălăriei. Dar am devenit prieteni privind în fiecare seară miile de culori ale apusului și mai apoi licărul rece al stelelor. Când și-a dat armura jos, mai rămăseseră numai 2 zile, în care să caut momente propice realizării unor fotografii avându-l ca subiect.

P.T.: Ați bătut potecile a două trasee montane importante în Cordiliera Blanca și în Cordiliera Huayhuash. Care dintre cele două este mai spectaculos din punct de vedere fotografic?

D.F.: Huayhuash fără discuție! În puține locuri te întâlnești cu grandoarea peisajului montan pe care-l ascunde zona aceasta. Se zice ca-i una dintre cele mai spectaculoase ture de trekking din întreaga lume! Fiecare zi din acest traseu este incredibilă, căci permanent te poți bucura de priveliști din cele mai neașteptate. Primele raze ale soarelui îți dezvăluie mai întâi crestele înzăpezite, ca mai apoi să coboare spre văi topind bruma nopții. Spectacolul continuă când în jurul tău piscurile de 6000m își arată rând pe rând toate fețele: ghețarii spânzurați deasupra văilor, lacurile turcoaz, pereții verticali brăzdați de cascade înspumate, avalanșele înspăimântătoare ce tulbură când și când liniștea din jur, grohotișurile parcă nepământene, bolovanii aruncați aiurea în verdele pășunilor. Să fii călător printre toate acestea e mai mult decât fascinant.

P.T.: Cum este să fotografiezi la peste 4500 m? Care au fost principalele probleme pe care le-ați întâmpinat?

D.F.: Toate manualele de fotografie, când vine vorba de fotografie de peisaj, vorbesc de "golden hour". Ei bine, această ora magică pare a fi în Anzi cam pe tot parcursul zilei. Lumina este incredibilă, atmosfera clară, culorile saturate, condiții mai mult decât perfecte realizării de fotografii.

Problema vine exact în perioada orei magice, mai precis dimineața devreme. Contrastele sunt extrem de puternice, iar filtrele graduale sunt neputincioase. Când ai culori calde pe crestele din fundal, prim-planul este într-un întuneric desăvârșit. O compoziție bună, pentru a nu fi statică sau plată, trebuie să folosească elemente din mai multe planuri, însă din punct de vedere tehnic este mai mult decât imposibil să faci ceea ce în Europa rezolvi cu un trezit de dimineață, un trepied bun și un filtru gradual. Mi-a trebuit ceva timp să mă adaptez noilor condiții și nu pot spune că sunt mulțumit pe deplin.

P.T.: Se spune că Alpamayo este cel mai frumos vârf de munte din lume. Ați simțit acest lucru în timp ce îl fotografiați?

D.F.: E mult marketing aici. Pe mine nu mă atrag aceste clișee, ba din contră fug de ele, mă sperie. Aceste etichete și tipul acesta de turism "la pomul lădat", deseori nu-mi permit să-mi găsesc

info

Peru, leagănul civilizației Inca, este cea de-a treia țară ca mărime din America de Sud. Este divizată în trei regiuni geografice distincte: coasta deșertică, zona înaltă a munților Anzi și pădurile tropicale. Capitala este la Lima, oraș fondat în 1535 de conquistadorul Francisco Pizarro.

Atracția turiștilor față de Peru este oferită de diversitatea geografică extraordinară, printre cele mai căutate zone numărându-se: Cordiliera Blanca, Cordiliera Huayhuash, Parcul Național Huascarán, Machu Picchu și lacul Titicaca din Puno.

Clima din Peru variază considerabil în funcție de regiune. Perioada iunie - august corespunde anotimpului secetos, aceasta fiind optimă pentru escaladă și drumeții.

Cordiliera Blanca se află localizată în partea centrală a Anzilor Cordilieri, având o întindere de 180 km. Este cel mai mare lanț muntos tropical din lume, aici aflându-se și Huascarán (6768 m), cel mai înalt vârf din Peru.

Cordillera Huayhuash are șase vârfuri ce depășesc 6000 m, dintre acestea făcând parte și al doilea vârf ca înălțime din Peru - Yerupajá (6634 m). Traseele din Huayhuash sunt unele dintre cele mai spectaculoase din Anzi.

liniștea interioară. Am o nevoie extraordinară de această liniște, căci numai astfel reușesc să realizez acea comuniune cu elementul natural și numai așa pot aspira la realizarea unei fotografii reușite.

Și atunci, ce pot să fac? Să stau la rând sau să mă iau la întrecere pentru a acapara doar pentru mine un subiect sau altul? Fotografia nu e un sport, nu e o competiție, e ceva ce trebuie să se nască în tine în primul rând și, dacă ai inspirație, aceste trăiri interioare, în deplină armonie cu spațiul din jurul tău, se vor reflecta și în fotografia pe care o realizezi. Numai așa vei reuși să transmiți mai departe un mesaj. Alpamayo este într-adevăr un munte deosebit, însă nu trebuie să te duci până în Anzi pentru a vedea un lucru frumos. Cu puțină pricepere găsești un "cel mai frumos" al tău, mult mai important decât cel etichetat prin nu știu ce reviste, un frumos pe care poți să-l obții atent fiind la detaliile din jurul tău și percepându-le cu mintea și sufletul deopotrivă.

P.T.: Ce v-a atras și ce v-a impresionat cel mai mult la Peru?

D.F.: Nu știu ce să pun mai întâi. Nu cred că există o ierarhie, sau dacă ar fi, ea este în strictă legătură cu ceea ce sunt eu ca individ și nu știu cât de relevantă ar fi pentru alții. Am cunoscut oameni extraordinari, s-au dovedit a fi adevărați prieteni, am descoperit locuri incredibile, am visat cu ochii deschiși și am pus câteva din aceste vise în fotografiile pe care le-am realizat. Îmi place să cred că cel ce va privi fotografiile mele se va bucura la

rându-i de acest ținut, iar emoțiile pe care acesta le va trăi sper că vor fi cel puțin identice cu cele pe care le-am trăit eu hoinărind pe înălțimile Anzilor.

P.T.: Vă gândiți să mai reveniți în această țară?

D.F.: Cât timp mai am gustul aventurii, sunt sigur că vor mai exista chemări lăuntrice spre aceste locuri. M-aș întoarce oricând cu drag în Peru, mai sunt multe de făcut, mai sunt multe de vizitat și de fotografiat, nu știu dacă ajunge o viață de om pentru așa ceva.

P.T.: Cesfaturi de călătorie le-ați da fotografiilor care ar vrea să ajungă în Peru?

D.F.: Dacă pleci în Peru, tentații sunt o mie! Nu alergați în diverse locuri căutând să umpleți cât mai mulți Giga de poze. O fotografie vă va rămâne dragă numai dacă e făcută în tihnă. Lumina aveți, subiecte sunt din belșug, poveștile se vor țese lesne în jurul vostru - totul e să aveți răbdare, căci cu siguranță va veni și momentul când vă veți alipi o parte din inimă de un loc anume sau de o persoană dragă, iar acest lucru va fi simțit și în fotografiile pe care le veți realiza.

P.T.: De curând s-a încheiat expoziția pe care ați lansat-o în urma acestei expediții. Cum a fost aceasta primitivă și care a fost impactul asupra publicului?

D.F.: Expediția aceasta a fost gândită ca un proiect fotografic, iar expoziția a fost într-un fel finalul acestui proiect. Am vrut ca aceste fotografii să se constituie într-o chemare adresată publicului larg, chemare menită a schimba ceva din obiceiurile și inerția noastră în ceea ce privește practicarea turismului și activităților outdoor în general. Expoziția a fost prezentată ca o propunere de vacanță, de un anumit tip de vacanță în care nu trebuie bifate zeci de obiective din goana autocarului, ci o propunere de vacanță care îți permite să te extragi ritmului cotidian și stress-ului zilnic de care ne bucurăm cu toții din plin.

Locația expoziției a fost și ea bine aleasă, căci Muzeul Satului oferă oricând o adevărată oază de liniște în peisajul suprasaturat al Bucureștiului. Am avut norocul ca această expoziție să fie programată într-o perioadă în care afluența de vizitatori atinge cote maxime, așa că, miile de vizitatori care au trecut pragul muzeului în căutarea tradiționalului românesc, au putut să se delecteze admirând cele câteva fotografii ce înfățișează un loc mult mai greu accesibil decât frumosul muzeu de la șosea.

Știu că pe lângă vizitatorii tradiționali, s-au adăugat și mulți tineri dornici să vadă mai îndeaproape câteva din minunățiile ascunse în această țară îndepărtată. Îmi pare bine că le-am putut oferi acest prilej și sper că invitația mea să le fi aprins dorul de aventură. Vreau să cred că în călătoriile lor vor păstra ceva din spiritul ce a animat această expoziție și sper că vor avea prilejul, cât mai curând posibil, să se bucure și de propriile lor descoperiri.

Din semnalele pe care le am, se pare că tot turiștii străini au fost mai interesați de această expoziție. Senzația mea este ca o prea mare parte din conaționalii noștri rămân încă undeva departe de aceste manifestări, bine ancorați în viața de zi cu zi și având preocupări mult mai concrete decât un popas printre creste înzăpezite și sate neschimbate de la conquista spaniolă. Totuși, sper ca această expoziție să fi fost una din florile care încep să răsară în peisajul românesc, flori care, una câte una, ne vor îndrepta pașii spre normalitate.

Nu pot să nu folosesc acest prilej spre a mulțumi

Pachamanca - O friptură de miel gătită în cel mai tradițional mod, o specialitate gustată numai la marile sărbători. Laguna Jahuacocha 4150m, Cordiliera Huayhuash

celor care m-au ajutat în organizarea expoziției și mulțumesc în special sponsorilor - Ambasada Peru, Muzeul Satului, AME Design și Hotel Caro.

P.T.: Pasiunea pentru fotografie s-a născut din cea pentru munte și natură. Care sunt locurile în care vă place cel mai mult să fotografiați? Care sunt subiectele preferate?

D.F.: Am umblat și eu ceva ani prin Culoarul Rucăr-Bran în căutarea unui autentic românesc. Mi-a plăcut întotdeauna acest loc, însă în ultimii ani peisajul s-a schimbat mult în rău. Betoane în locul șurelor răspândite aiurea pe dealuri, oamenii parcă mai răi decât altă dată. Nu mă mai atrage! Preferința mea rămâne pentru locurile uitate în timp, departe de cărările turistice obișnuite. Muntele și oamenii întâlniți aici îmi oferă din plin subiecte aproape de suflet, pe care să le transpun în fotografie.

Mai sunt în România multe locuri necunoscute

Cei 30 km de vărfuri înzăpezite ce alcătuiesc Huayhuash-ul sunt adăpostul a numeroase comunități ce-și păstrează încă vechile tradiții.

turistic, locuri pline de farmec care te așteaptă să le descoperi. Într-adevăr, ajungi din ce în ce mai greu în astfel de locuri, dar odată ajuns nimic nu te poate tulbura. Totul e să poți să te extragi ritmului cotidian și să-ți rezervi destul timp pentru a savura în liniște frumosul din jurul tău. Cel mai mic detaliu este important și trebuie să capete atenția cuvenită, căci în acest fel îți vei întregi ansamblul și numai așa acesta va avea frumusețea sa unică. Liniștea ta interioară se va vedea cu siguranță în fotografiile pe care le faci în astfel de momente.

P.T.: Ce proiecte fotografice mai aveți și care sunt viitoarele destinații în care vreți să ajungeți și să fotografiați?

D.F.: Sunt un călător și în peregrinările mele, de-a lungul ultimilor ani, am adunat fotografii din diverse zone ale țării. Parte din ele le-am gândit

ca suport în promovarea spațiului românesc ca o destinație ecoturistică. Sunt absolut convins că acest gen de turism care ține cont de natură, de tradiții, de conservarea mediului și nu în ultimul rând de locuitorii ce populează zonele turistice respective, este șansa noastră, a tuturor, pentru anii care urmează.

Pentru promovarea acestui gen de turism avem nevoie însă și de imagini potrivite. Am încercat să-mi pun priceperea în slujba acestor idei, am avut și sprijinul Asociației de Ecoturism din România în demersul meu, au fost și alți fotografi talentați care au pus umărul, dar a fost numai un început. Vreau să cred că voi avea în continuare șansa să continui acest proiect, este un proiect aproape de sufletul meu, un proiect în care caut să îmbin fotografic mai multe elemente pe care, cred eu, trebuie să le

Cele 4 vârfuri gemene din nordul Cordilerei Blanca formează un adevărat "carré de ași". Verticala de gheață a celui mai înalt dintre ele - Huandoy (6359m) - atrage alpiști din toată lumea.

punem la adevărata lor valoare: natură, tradiții și wildlife. Dar toate acestea necesită timp și resurse, și știți bine că nu întotdeauna acestea sunt la îndemână. Așa că, din când în când mai folosesc și marketingul pentru a căpăta noi fonduri. A fost această expoziție cu peisaje din Peru, poate va mai fi una prin Franța cu peisaje hibernale românești, expoziții purtătoare de mesaj ecoturistic și gândite ca suport al activităților mele viitoare. Proiecte am, unele doar la nivel de idee, dar sper că vor fi materializate rând pe rând.

Cât privește viitoarele destinații, mă faceți să

intru iar în planurile mele cele mai adânci. Nu vreau să înșir aici destinații insolite precum Patagonia, Annapurna sau Madagascar. Visez câte puțin la fiecare și-mi place să cred ca unele vise vor deveni realitate. Până atunci însă, vreau să văd ce a mai rămas dintr-o Românie pe care o știam într-un fel, și din nefericire o văd dispărând pe zi ce trece. Sper totuși să se regenereze cumva și să nu rămână numai un set de fotografii.

<http://ecofotografie.homeip.net>

Barca trece lin printre nuferi, cu un ușor hârșâit, iar noi, chitiți în ea, stăm și ne ținem răsufierea, încercând să facem cât mai puțin zgomot. În față câțiva pelicani își îndreaptă aripile pentru zbor. Ne-au văzut, dar momentan ne ignoră. Ne apropiem și începem să declanșăm. Cu bătăi grele de aripi păsările se ridică și bat apa din jur. Mai declanșăm de câteva ori și zâmbim mulțumiți. La 2800 de kilometri în amonte, la poarta unui castel, un izvor limpede își începe călătoria. Este greu să îți imaginezi cum acel firicel de apă reușește să răzbată atâta amar de drum și să ajungă cel mai cunoscut și iubit fluviu al Europei.

text și foto: Dan Dinu, Dragoș Giurgiu

DUNĂREA

de la Pădurea Neagră
la Marea Neagră

Izvorul Dunării - Donaueschingen, Germania © Dragoș Giurgiu

În urmă cu mai bine de un an făceam planurile pentru o expediție fotografică. După turele montane parcă simțeam nevoia de altceva și, ușor-ușor, s-a născut ideea cu Dunărea. O abordare fotografică a întregului fluviu de la izvor și până la vărsare părea un proiect amplu și greu de realizat. Luat pas cu pas însă a devenit mult mai simplu. Împreună cu Dragoș Giurgiu, coleg fotograf și prieten, am început să trecem la organizare. O mașină ce ne-a fost atât bucătărie cât și dormitor, o barcă gonflabilă, două undițe pe care nu le-am folosit niciodată, aparatele de fotografiat și întregul arsenal de accesorii, laptop-ul și o gamă variată de încărcătoare auto ne-au oferit o independență totală. Timp de trei săptămâni am colindat malurile fluviului ce șerpuiește prin opt țări, am străbătut zeci de sate și orașe, am vizitat patru capitale, am văslit pe diverse lacuri și canale, am umblat pe poteci și prin păduri, în căutarea poveștii fluviului.

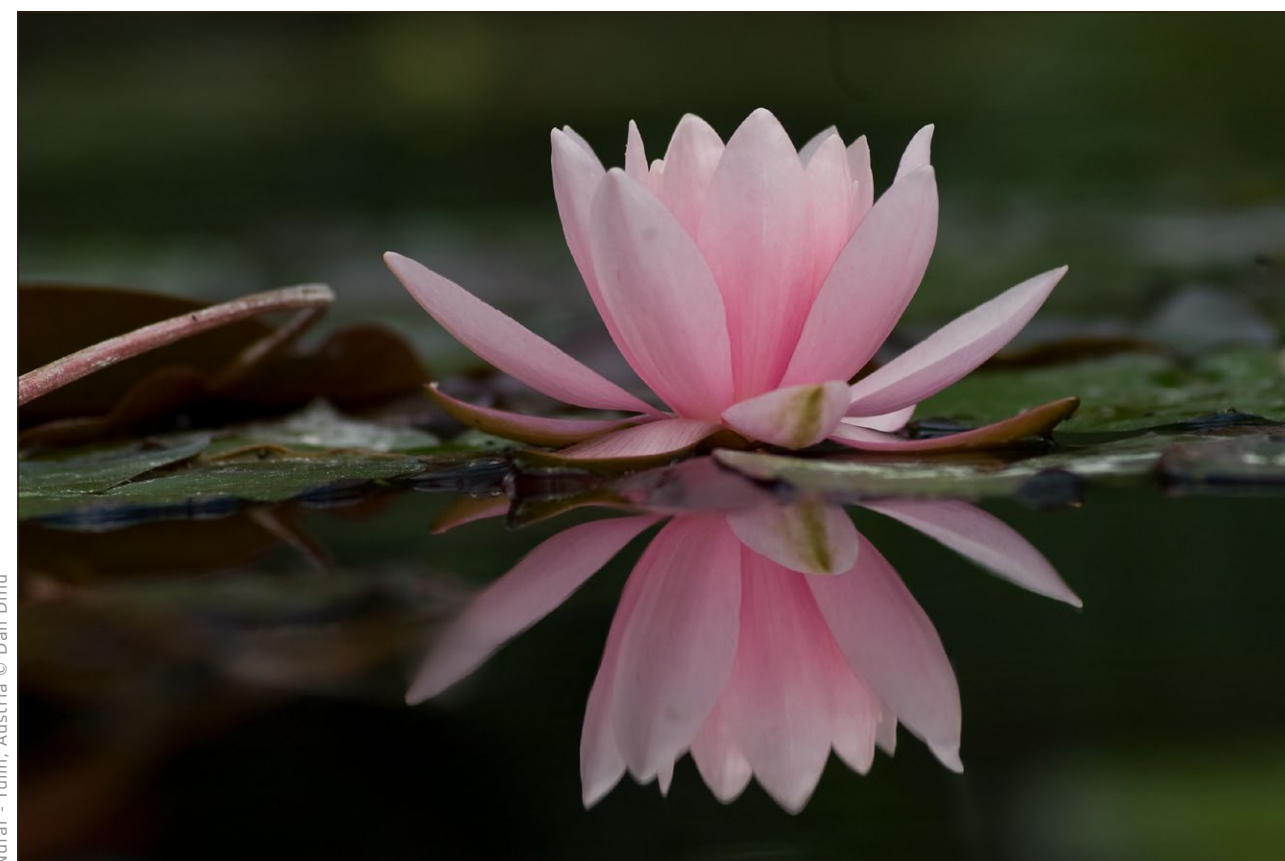
Donaueschingen, un mic orășel aflat în Pădurea Neagră (sud-vestul Germaniei), și-acăpătat recunoașterea turistică datorită importanțului izvor pe care îl găzduiește. Donauguelle, locul de unde Dunărea își pornește aventura, este mai degrabă o fântână, frumos împrejmuțit și decorat. La marginea orășelului, râurile Brig și

Brigach își unesc apele ce coboară din munte cu Donauquelle și își încep împreună hoinăreala prin Germania. Când auzeam în copilărie vorbindu-se despre Pădurea Neagră îmi imaginam niște munți înalți, stâncoși și sălbatici, realitatea este însă cu totul alta. Munții, mai degrabă niște dealuri înalte, formează o întindere pitorească pe care stau răspândite pășuni, sate, iar ici și colo ascunse, chei, cascade și lacuri.

În Germania cursul fluviului străbate mai mult zone urbane sau rurale, cu orășele pitorești precum Donauworth sau Sigmaringen, cu celebrul castel al dinastiei Hohenzollern. Pe măsură ce înaintează ajunge în Ulm, locul unde s-a născut Albert Einstein și unde se înalță cea mai înaltă catedrală din lume (161m). Arhitectura gotică a acesteia și dimensiunile colosale îți taie pentru început respirația, iar când îți revii îți pierzi suflul încă o dată datorită celor 768 de trepte ce te poartă până în vârful turlei. Efortul merită cu siguranță, deoarece priveliștea de sus este covârșitoare. Între Neuburg, un oraș frumos și cu o arhitectură interesantă, cu detalii și picturi uimitoare, și Regensburg cu ale lui poduri impresionante de piatră și arhitectură medievală, se află o primă zonă naturală care ne-a captat atenția. La Kelheim, Dunărea formează un defileu străjuțit de

Obere Donau - Germania © Dan Dinu

Nufăr - Tullin, Austria © Dan Dinu

Regensburg, Germania © Dan Dinu

pereți ȃnalti de calcar și cu mici plaje din loc ȃn loc. Aproape de granița cu Austria, la Passau, Dunărea se unește cu Inul, primul ei afluent important. Orașul este deosebit de frumos, iar promenadele de pe malurile celor două râuri până la unire sunt spectaculoase. Deja Dunărea a devenit navigabilă iar aglomerația de pe maluri se face simțită.

Primul oraș ȃntâlnit de fluviu ȃn Austria este Linz, mai apoi, până ȃn Viena, urmând o zonă pitorească ȃncărcată de cultură, istorie și arhitectură veche. Peisajul din Wachau străjuiește fluviul cu păduri și stânci rătăcite, cu sate, castele și mănăstiri. La Melk am putut vedea o mănăstire uriașă ce păzește malul drept al fluviului. Edificiul actual a fost construit ȃntre anii 1702 -1736 și a fost la origine un castel, lucru ce se vede și astăzi. Mai departe, tot pe malul drept, străjuiește ruina unui vechi castel, Aggstein, construit ȃn jurul anilor 1000, ce a inspirat și a stat la baza multor legende din zonă. ȃn Viena, prima capitală ȃntâlnită ȃn drum, am fost surprinși de o vreme mohorâtă, iar aglomerația și agitația orașului ne-au abătut gândul de la fotografie. ȃn jurul orașului se află două zone naturale protejate, una ȃn apropiere de Tulln an der Donau, cealaltă Parcul Național Donauen, spre care ne-am ȃndreptat și noi. Canale și lacuri interesante, păduri de luncă, dar destul

de puțină viață, așa că după o zi ȃntreagă de vâslit și câteva poteci străbătute, am plecat mai departe spre destinația următoare.

ȃn Slovacia Dunărea nu zăbovește prea mult, ceea ce nici noi nu am făcut. Bratislava este un oraș interesant, ȃn partea veche, cu o arhitectură frumoasă. Restul drumului a continuat prin zone industriale și prin sate până la granița cu Ungaria, unde fluviul trece cu totul pe teritoriul țării vecine. De aici și până la Budapesta mai era doar o aruncătură de băț, care ȃnsă datorită celor patruzeci de grade de afară a părut destul de lungă. Răcoarea serii din capitala Ungariei și luminile orașului ne-au prins bine după o zi caniculară, iar după o ședință foto ȃn ora albastră ne-am declarat mulțumiți și am putut pleca mai departe. A doua zi a mai urmat o vizită scurtă ȃn Budapesta și ne-am ȃndreptat către Baja, o zonă ȃn care Dunărea formează un cadru natural interesant din ce spuneau informațiile noastre. Uneori ȃnsă datele de acasă nu se potrivesc cu cele de la fața locului, surpriza noastră fiind una destul de mare. Zonele erau foarte greu accesibile, informația turistică inexistentă și cadrul natural destul de sărăcăcios.

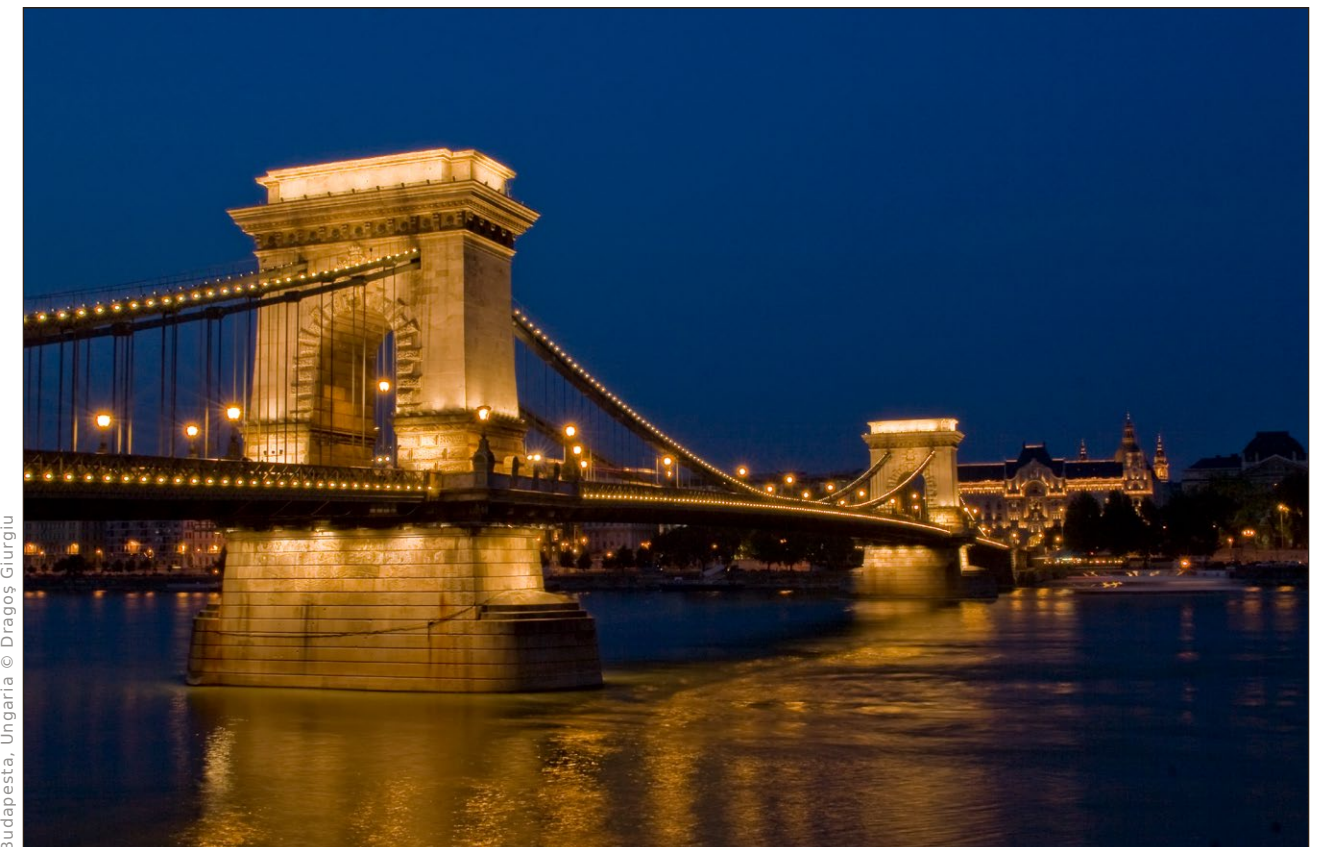
Deși pe teritoriul Croației Dunărea străbate o mică porțiune, formează aici cea mai frumoasă

Neuburg, Germania © Dan Dinu

Mănăstirea Melk, Austria © Dan Dinu

Budapesta, Ungaria © Dragoș Giurgiu

Pescăruș - Delta Dunării, România © Dragoș Giurgiu

zonă naturală întâlnită până în acest punct și, așa cum ni s-a demonstrat până la sfârșitul expediției, numai Delta a putut concura cu parcul natural de aici. La confluența fluviului cu Drava, un afluent mare și important, s-a format o zonă umedă protejată. Parcul Natural Kopacki Rit este spectaculos și oferă multe posibilități de fotografiere, mai ales pentru faună. Am întâlnit aici cormorani, stârci, egrete mici și mari, pescăruși dar și vulturi sau berze negre. Deși au existat condiții mai stricte de acces în anumite zone, iar timpul nostru a fost destul de limitat am reușit să surprindem cadre interesante cu această rezervație.

Serbia nu ne-a ajutat cu mai nimic în expediția noastră, fiind în mare parte doar o zonă de tranzit cu o mică escală în Belgrad, un oraș aglomerat și deloc fotogenic după părerea noastră. La fel se va dovedi și Bulgaria, în care am intrat pentru o porțiune scurtă, de la Giurgiu la Silistra, pentru a vedea lacul de la Srebarna, un punct important de popas în migrația păsărilor.

A străbate sudul României a fost poate cea mai mare aventură a expediției. Cazanele Dunării au fost primul punct de atracție, după care am străbătut sute de kilometri prin arșița zilelor de august până în Dobrogea. Peisajul nu este unul foarte spectaculos, doar Dunărea din loc în loc făcându-ne să ne mai scoatem aparatul din

Parcul național Duna-Drava, Ungaria © Dan Dinu

Egretă mică - Marea Neagră, România © Dan Dinu

rucsaci. Câteva lacuri, câteva poze de seară și încet-încet, pe drumuri interminabile și prin gropi inimaginabile am ajuns în punctul final, Delta Dunării.

Nu știam ce idee să îmi fac despre peisajul Deltei, singurele imagini le aveam din fotografii sau din vechi amintiri de pe la vârsta de cinci ani când fusem singura dată aici. Probabil că orice idee mi-aș fi făcut tot așa fi fost luat prin surprindere. În prima zi am tocmit un barcagiu și am și plecat să descoperim Delta. Am străbătut canalele și lacurile din zona Uzlina și Isac, unde am făcut cunoștință cu păsările mult așteptate. Nu știu de ce avem așa o mare atracție pentru pelicani, dar întâlnirea cu ei a fost într-adevăr spectaculoasă și aparatele nu se mai opreau din declanșat. Au urmat cormorani, pescăruși, egrete, lebede, stârci și multe alte păsări pe care încă mă chinui să aflu cum le cheamă. Următoarea destinație era satul Sf. Gheorghe, unde urma să fotografiem unirea Dunării cu Marea Neagră, punctul zero al fluviului și al expediției. Aici am mai făcut o tură de fotografiat păsări în rezervația ce include insulele Sacalin, unde ne-a întâmpinat un stol de pelicani, lebede și cormorani aflați la vânătoare. În ultima seară din Deltă am fotografiat unirea Dunării cu

marea pe plaja de la Sf. Gheorghe. Aici soarele răsare din mare și apune deasupra Dunării.

Apa nu trece de genunchi, deși suntem la mai bine de treizeci de metri de țărm. O limbă de nisip se ițește din apă și păstrează pe ea urmele lăsate de o egretă mică. Valurile ușoare nivelează urmele și pasărea saltă în ritmul lor. Aplecat în apă până la nivelul ei mă strădui să cadrez, dar câte un val mă dezechilibrează de fiecare dată. În amonte, la 2800 de kilometri, nu aveam această problemă, acolo susurul lin al izvorului era deranjat doar de bulele de aer ce țâșneau din nisip. De la izvor și până aici Dunărea a parcurs un drum lung, plin de obstacole, dar spectaculos.

Mai multe fotografii din expediție puteți vedea pe www.dandinu.net

info

Dacă ai fost sau vrei să pornești într-o expediție fotografică, te așteptăm să ne contactezi, atât pentru publicarea materialului cât și pentru un parteneriat media.

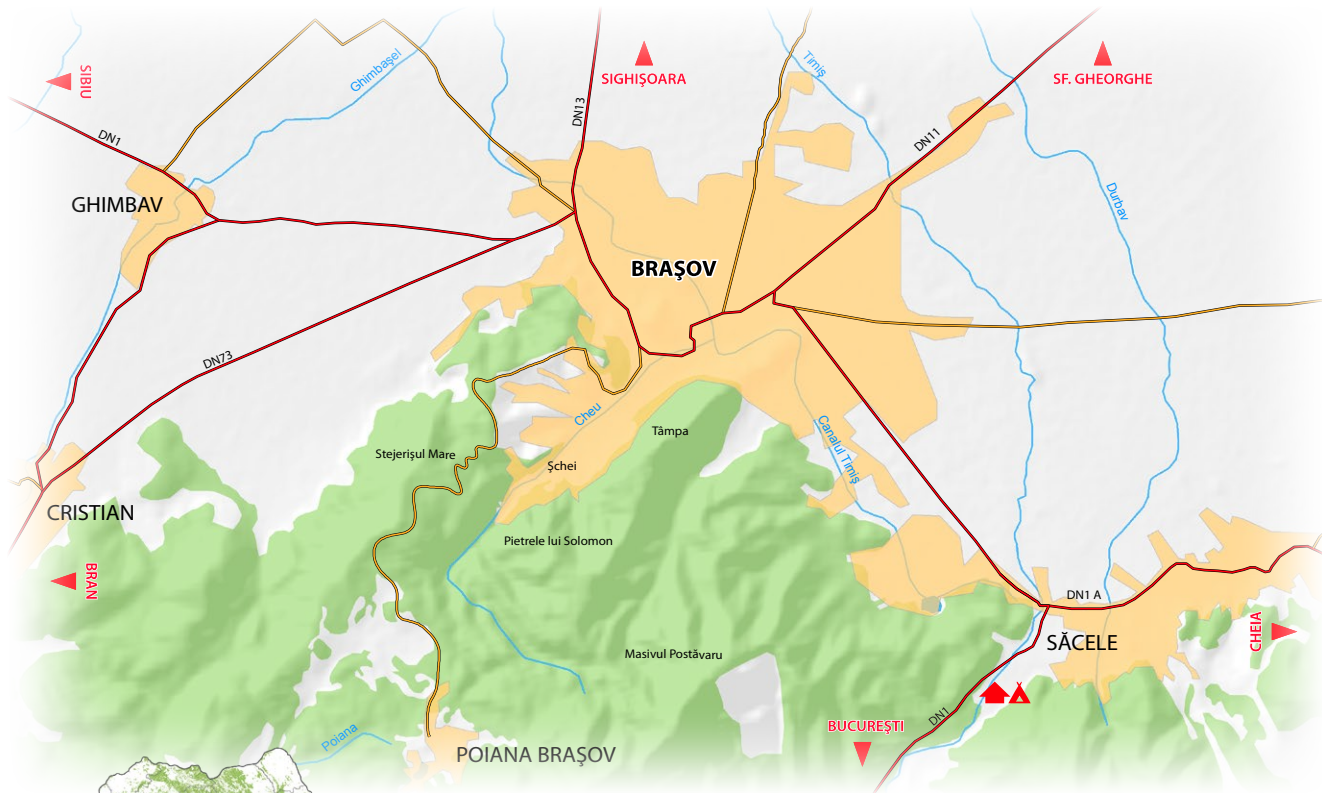
ORAȘUL

coroanei

Farmecul unui oraș este dat de arhitectură. Când aceasta se contopește în culori armonioase, în detalii și simboluri inedite, în labirinturi de străduțe și clădiri, în istorie și medieval, obținem rețeta orașului ce a păzit timp de veacuri povestea unei cetăți. Corona, Brasso, Kronstadt, Brașov sunt numele purtate de-a lungul timpului de Orașul Coroanei.

text și foto: Dan Dinu

LOCAȚIE

Situat în centrul țării, în depresiunea Brașovului, orașul este foarte accesibil din punct de vedere al transportului. Aici ajung câteva dintre cele mai importante drumuri naționale și europene ce străbat țara, fiind în același timp și un nod feroviar important.

Zona Brașovului este străjuită de nu mai puțin de 7 lanțuri muntoase: Piatra Mare și Postăvaru chiar în imediata vecinătate, Bucegi, Piatra Craiului, Ciucaș, Perșani și Făgăraș. Vechea cetate era bine apărată atât de turnurile ei proprii, dar și de cadrul natural în care era amplasată. De jur împrejur orașul este încercuit de mai multe dealuri care îi confereau în trecut o siguranță sporită la asediu. Muntele Tâmpa, o prelungire a muntelui Postăvaru, se înalță chiar în centrul Brașovului și conferă o bună panoramă, mai ales în prag de seară când orașul îmbracă lumina amurgului.

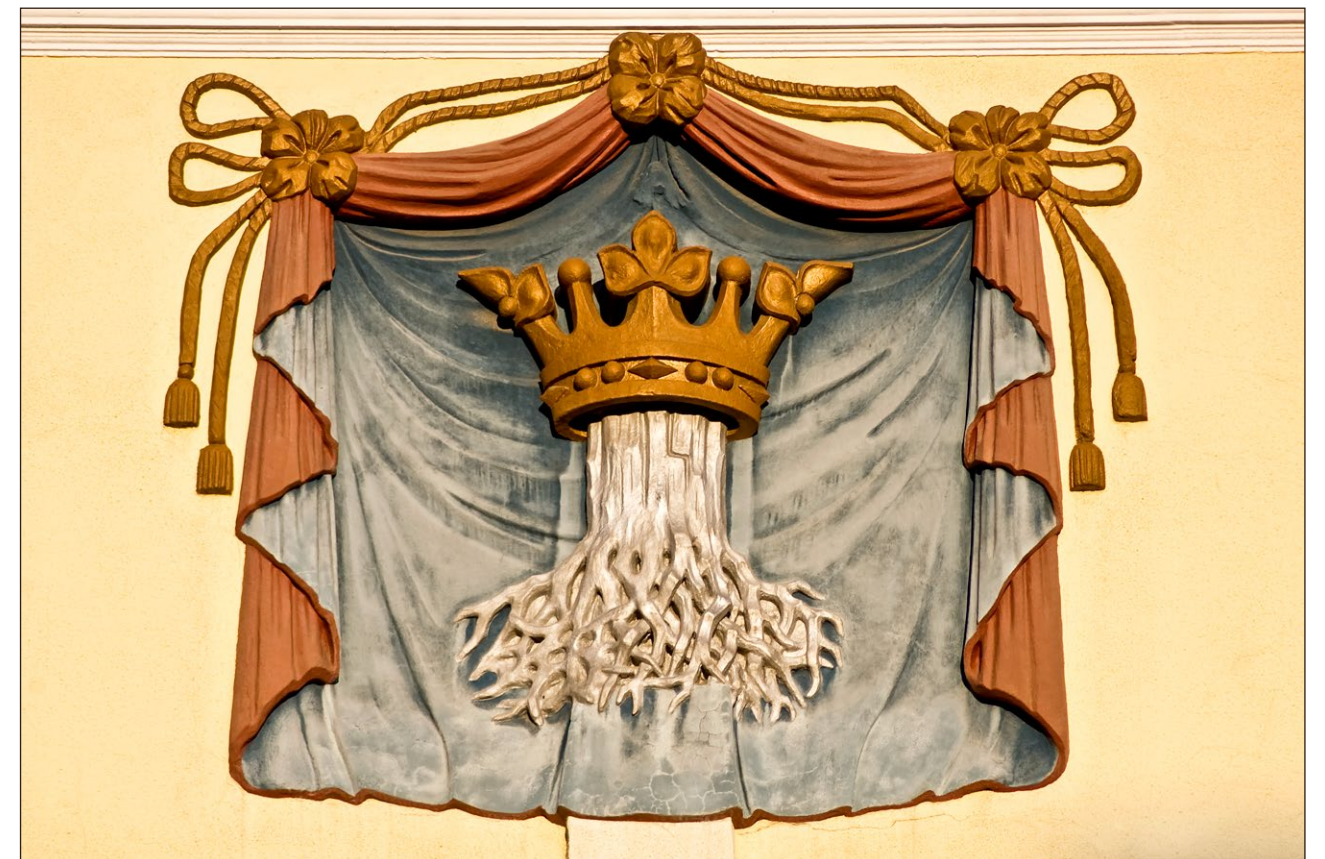
Principalele atracții turistice importante din punct de vedere fotografic sunt situate în centrul vechi și se continuă înspre Șchei, unul dintre cele mai vechi cartiere ale orașului.

info

Prima atestare documentară datează din 1234, în Catalogus Ninivensis, cu numele de Corona, dovezile arheologice ale locuirii acestei zone fiind însă mult mai vechi, din neolitic. Până în secolul XIV, Brașovul devine un important centru economic și cultural al Transilvaniei, orașul fiind concentrat în jurul pieței centrale și al Bisericii Sfânta Maria (Biserica Neagră de astăzi). În secolele XV și XVI cetatea Brașovului suferă o serie de fortificări, devenind unul dintre cele mai bine întărite orașe medievale ale Transilvaniei. Sistemul de apărare includea un fort pe dealul Cetății și patru turnuri de apărare, dintre care Turnul Alb și Turnul Negru se mai păstrează și astăzi. Celelalte două erau pe versantul dinspre oraș al Tâmpa. Ultimele modificări aduse arhitecturii orașului intervin după incendiul din 1689, când se reconstruiește aproape totul după stilul actual al vremii.

Spre seară jocul de lumini și umbre din centrul orașului poate fi fascinant. Strada Gh. Barițiu oferă un loc foarte bun pentru a fotografia Casa Sfatului într-o lumină de seară.

Piața Sfatului și Biserica Neagră

Privit de sus, orașul ni se arată ca un labirint de străzi și străduțe ce converg către un punct central. Piața Sfatului, locul de întâlnire al străzilor din centrul vechi, era în trecut locul de organizare al târgurilor periodice. Aici se puteau întâlni negustori sași, maghiari și români din toate provinciile țării. În zona pieței se întâlnesc majoritatea monumentelor istorice ale centrului vechi. Casa Sfatului, situată în centrul pieței a fost construită inițial ca turn de veghe și mai apoi a avut funcție de primărie. La intrare se poate observa în toată splendoarea ei stema orașului. Atracțiile fotografice sunt date

de clădirile inedite și detaliile arhitecturale. Recomand să încercați în această zonă fotografii în ora albastră. Lumina din acest moment scoate cel mai bine în evidență farmecul aparte al Brașovului.

În Piața Sfatului ajunge una dintre cele mai cunoscute străzi ale orașului, strada Republicii. Această arteră pietonală oferă numeroase fațade interesante din punct de vedere arhitectural și numeroase detalii inedite de fotografiat. De asemenea, o altă stradă fotogenică este Mureșenilor, care și ea ajunge în piață și care are un ansamblu de clădiri vechi și spectaculoase.

Tot pe această stradă se află și catedrala catolică Sfântul Petru și Pavel.

Biserica Neagră reușește să domine prin cei 40 de metri ai săi peisajul din jur, deși este închisă într-un careu de case. Proiectată inițial cu două turnuri, biserica este cea mai mare construcție cu arhitectură gotică din țară. Deși la început purta numele de Sfânta Maria, incendiul din 1689 care a avariat o mare parte a lăcașului i-a schimbat numele în Biserica Neagră. Arhitectura gotică, detaliile constructive, dantelăria de piatră a intrărilor, dar și numeroase statui pot constitui câteva dintre atracțiile fotografice ale bisericii.

Un cadru general în care să surprindem întreaga biserică se poate obține numai din Piața Sfatului sau din diverse puncte de belvedere. Din curtea interioară veți putea încadra toată biserica numai cu ajutorul unui obiectiv superangular, perspectiva însă nefiind una tocmai reușită. Un alt element de atracție este ceasul de pe turlă, foarte colorat și bine ilustrat.

Piața Sfatului este locul unde se pot obține unele dintre cele mai interesante fotografii panoramice, subiectul poate fi Biserica Neagră sau Casa Sfatului.

Fortificațiile

O mare parte din fortificațiile vechii cetăți se mai păstrează și astăzi sub formă de ziduri, porți, bastioane și turnuri de apărare. Două tronsoane de ziduri, unul ce străjuiește poalele Tâmpii și altul în partea opusă a cetății (După Ziduri) s-au păstrat destul de bine și ne pot contura o idee asupra formei pe care o avea cetatea. În aceste ziduri sunt încastrate bastioane de apărare ce au aparținut diferitelor bresle ale cetății. Dintre cele șapte bastioane existente doar câteva s-au mai păstrat, cele mai bine conservate fiind Bastionul Țesătorilor, al Postăvarilor, al Funarilor și Bastionul Graft. În partea de vest a cetății s-au păstrat două porți ce făceau trecerea către Șchei. Poarta Ecaterina, construită în 1559, este interesantă prin arhitectură și a fost timp de multă vreme singura poartă de acces pe partea de vest. Poarta Schei (1827-1828) a preluat mai târziu funcțiile acesteia. În apropiere se află și celebra Stradă a Sforii, un pasaj de trecere printre două rânduri de case.

Turnul Alb și Turnul Negru pot fi întâlnite

deasupra aleei După Ziduri, pe latura de nord a cetății. Aceste două turnuri au îndeplinit o importantă funcție de apărare a cetății, alături de altele amplasate sub Tâmpa care nu s-au mai păstrat. De la ambele turnuri se pot obține panorame interesante asupra orașului, așa că sunt locuri pe care orice fotograf trebuie să le vadă.

O altă clădire cu caracter de fortificație ce a avut un rol la fel de important în apărarea cetății este Cetățuia. Construită pe un deal ce domină orașul, cetatea a fost una dintre cele mai puternice din zonă. Aceasta s-a păstrat foarte bine și poate oferi multe cadre celor pasionați de arhitectura medievală.

Indiferent că urcați la Cetățuia, că treceți pe aleea de sub Tâmpa cu ale ei bastioane sau că sunteți în fața Porții Ecaterina, fortificațiile din aceste locuri merită cu siguranță fotografiate. Ele spun poate cel mai bine povestea zburciată a orașului.

Biserica Sf. Nicolae se înalță în mijlocul Șcheiului, dominând această parte a orașului. Puțin mai departe puteți întâlni Biserica Sf. Treime, mai mică, dar la fel de fotogenică.

Șcheiul

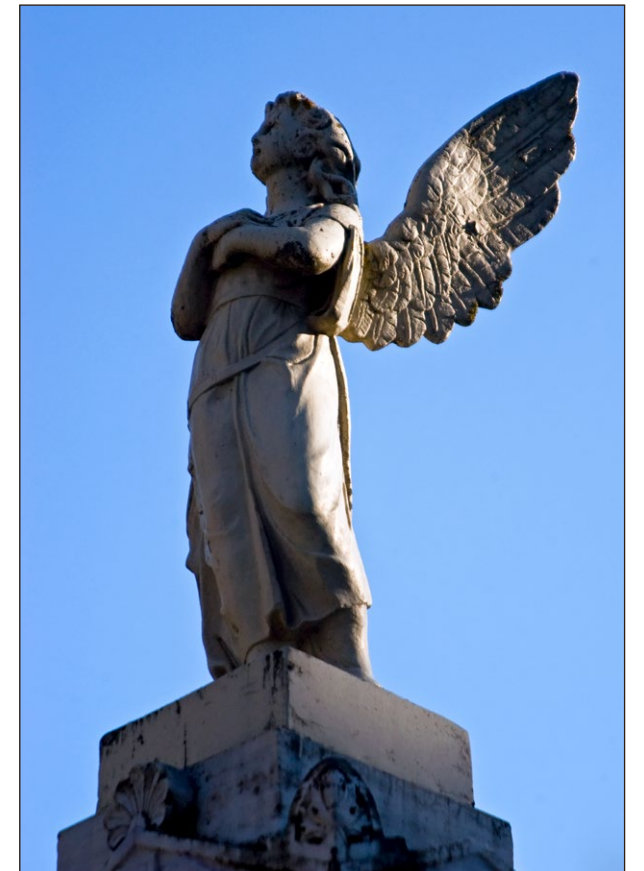
Imediat ce ieși dintre vechile fortificații ale cetății te poți aventura în labirintul de străduțe și case al Șcheiului. Aici poți întâlni construcții vechi, cu detalii interesante la uși și ferestre, poți descoperi biserici și cimitire inedite, sau troițele junilor cocoțate pe dealuri. Biserica Sfântul Nicolae domină prin înălțimea ei tot peisajul din jur. Clădirea zveltă a fost construită cu ajutorul domnitorului Țării Românești, Neagoe Basarab, începând cu anul 1495. Lângă biserică se află Prima Școală Românească, locul unde au fost tipărite printre primele texte în limba română de către Diaconul Coresi. Biserica și școala au devenit un important centru spiritual pentru românii din Țara Bârsei.

O altă biserică fotogenică aflată în Șchei este Sfânta Treime. Mai mică și mai puțin impresionantă la prima vedere, aceasta oferă cadre spectaculoase de fotografiat. Coloritul inedit și curtea interioară cu cimitirul pot fi exploatate cu succes din punct de vedere fotografic.

Pe dealurile ce prețuiesc vechea așezare se pot întâlni troițele junilor, fiecare dintre grupări având propriul loc de întâlnire. În duminica Tomii, imediat după Paște, junii ies la parada anuală și oferă brașovenilor un spectacol pe cinste. Junii Tineri, Bătrâni, Curcani, Dorobanți, Brașovecheni, Roșiori și Albiori vin călare dinspre Piața Unirii aflată în mijlocul Șcheiului, coboară înspre Piața Sfatului, traversează străzile Mureșenilor și Republicii, și urcă mai apoi la Pietrele lui Solomon unde se pun la întreceri, joc și voie bună.

Cadrul natural

În jurul Brașovului puteți întâlni multe zone verzi în care să puteți face o plimbare sau în care să fotografiați. Muntele Tâmpa, Pietrele lui Solomon și Stejerișul Mare sunt cele mai mari și mai importante, făcând parte din Masivul Postăvaru. O plimbare pe Tâmpa oferă o bună panoramă asupra orașului și fotografii de natură în rezervația botanică de pe vârf. Și aici și la Pietrele lui Solomon, cei pasionați de alpinism pot găsi câteva trasee de cățărare. Numeroase trasee turistice pleacă din apropierea orașului și străbat atât Tâmpa, ajungând până pe Vârful Postăvaru, dar și Pietrele lui Solomon sau Stejerișul Mare, ajungând în Poiana Brașov. Traseele nu sunt dificile și oferă fotografilor peisaje tocmai bune de immortalizat în care se îmbină atât arhitectura veche a cetății, cât și cadrul natural în care aceasta s-a dezvoltat.

Recomand în privința echipamentului un obiectiv superangular pentru arhitectură, multe dintre monumentele istorice sunt destul de îngrămădite între case și nu permit un spațiu mai mare de manevră. Un teleobiectiv este util mai ales pentru abordări de la distanță a detaliilor, cu siguranță vă veți dori unul pentru a decupa din punctele de belvedere ceasul de pe Biserica Neagră sau Casa Sfatului, modelele interesante de acoperișuri sau culorile vii ale bisericilor din Șchei.

Posibilitățile de cazare ale Brașovului sunt multiple, de la camping la hotel, așa că nu trebuie să vă faceți probleme în această privință. Dacă vreți să surprindeți orașul împodobit de sărbătoare atunci veniți aici de Crăciun când Piața Sfatului este inundată în lumină, sau după Paște în duminica Tomii când au loc zilele Brașovului și Sărbătoarea Junilor.

Brașovul este probabil unul dintre cele mai frumoase orașe ale țării așa că, dacă nu ați planificat până acum o vizită fotografică în Orașul

Uneori lumina de seară ajunge selectiv pe străzile Brașovului, datorită dealurilor din jur sau clădirilor mai mari. În curtea Bisericii Negre, o astfel de lumină spectaculoasă durează doar câteva minute, trebuie să fiți suficient de norocoși sau să pândești momentul oportun.

Coroanei ar fi timpul să o faceți. Noi vă garantăm că vă veți întoarce acasă impresionați. Drumuri bune și poteci însorite!

info

Site cu informații generale despre Brașov

www.ghidbrasov.ro

Harta Brașovului on-line

www.hartabrasov.ro

Cazare în Brașov

www.inbrasov.ro

Informații generale

În Brașov se poate ajunge cu mașina, cu trenul sau cu autobuzul din orice zonă a țării.

Cazarea se poate face la pensiuni, hoteluri sau în campingul din Dârste aflat pe DN1 la intrarea în Brașov dinspre București.

Traseele de drumeție din zona Brașovului sunt ușoare și accesibile.

Informații fotografice

În Brașov puteți fotografia peisaj, arhitectură și portret.

La 01.11 soarele răsare la 06:52 și apune la 17:06. La 31.11, soarele răsare la 07:30 și apune la 16:38.

despre RUCSACUL FOTO

Imaginați-vă că sunteți într-o tură de câteva zile, cu rucsacul plin și pe undeva prin acel rucsac aveți și aparatul foto. La un moment dat ajungeți într-un luminiș unde vedeți cadrul pe care îl așteptați de o viață: raze de lumină ce străpung ramurile copacilor în ceața dimineții. Vă dați rucsacul jos, desfaceți capacul, scoateți geaca, scoateți alte câteva plase cu conținut divers, găsiți într-un final aparatul, împachetat într-un tricou, îl scoateți și observați că nu mai are capacul pe obiectiv, dar în schimb a căpătat câteva amprente pe acesta. Îl ștergeți cu tricoul și până una alta, ceața se ridică, lăsând în urmă un cadru simplu cu un luminiș. Vi se pare cunoscut? Probabil că nu sunt singurul care a trecut prin așa ceva.

text: Dan Dinu

După nenumărate întâmplări precum cea de mai sus, am început să studiez serios problema achiziționării unui rucsac foto. Am descoperit multe modele care mai de care mai atractive. În primul rând am avut de ales între două variante. Una în care putem transporta numai echipamentul foto, utilă

dacă aveți foarte multe obiective și accesorii de cărat. Cealaltă, ne permite transportul echipamentului foto, dar și alte accesorii de călătorie, cum ar fi un laptop sau lucrurile personale. Care ar fi însă cele mai importante caracteristici pe care trebuie să le aibă un rucsac dedicat fotografului de natură?

© Dragoș Giurgiu

bretelele

Acestea trebuie să confere un confort sporit, să fie reglabile, atât la lungime, dar și la cataramele de pe umeri, pentru a apropia sau distanța rucsacul de spate. Foarte importantă este chinga ce poate fi prinsă peste piept, care oferă o stabilitate sporită rucsacului mai ales când acesta trebuie să fie echilibrat perfect cu corpul la traversarea unor porțiuni dificile ale traseului sau în cazul în care vă cățărați. Bara de pe șolduri este și ea importantă deoarece preia o parte din greutatea de pe umeri și ajută la stabilizarea rucsacului în spate.

spatele

Orice rucsac, indiferent de modelul pe care îl alegeți, trebuie să aibă din construcție un spate ergonomic care să se poată aerisi ușor și care să vă ofere libertatea de mișcare de care aveți nevoie. Accesul la compartimentele interioare se poate face și prin spatele rucsacului, soluția fiind una mai rapidă și mai comodă, mai ales dacă aveți un trepied atașat pe partea din față a rucsacului.

buzunar de acces rapid

Deși soluția este una nou adăugată rucsacilor foto, este foarte utilă, oferindu-vă posibilitatea de a avea acces la aparat mult mai rapid și ușor. Dacă aveți obiectivul necesar deja montat, fotografiatul devine mult mai rapid decât în cazul în care ar fi trebuit să vă dați jos rucsacul pentru a scoate aparatul.

compartimentul foto

Indiferent dacă are acces frontal sau prin spate, acesta trebuie să fie bine capitonat cu burete pentru protecția echipamentului. Un alt avantaj putem avea atunci când interiorul poate fi configurabil și ne poate oferi o mai mare mobilitate în modelarea acestuia în funcție de necesitate. Compartimentul foto trebuie să fie suficient de încăpător, pentru a include tot ceea ce aveți nevoie.

buzunare pentru accesorii

Din trusa unui fotograf nu lipsesc accesoriiile mărunte, fie că sunt acumulatori, filtre sau produse de curățat. Acestea trebuie să aibă un loc sigur și să nu se împrăștie prin rucsac – ar putea fi ușor pierdute sau ar putea zgâria celelalte echipamente.

buzunar lateral

Unii rucsaci au un buzunar lateral din plasă, ce poate fi foarte util atât pentru o sticlă de apă, dar și pentru diverse alte lucruri. Unele sunt întratate de încăpătoare încât pot include chiar și o geacă de ploaie.

prinderea trepiedului

Pentru orice fotograf de natură, trepiedul este indispensabil, așa că orice rucsac dedicat acestui domeniu trebuie să aibă un sistem de prindere. Preferabil este ca sistemul să fie pe fața rucsacului, de-a lungul acestuia. Este singura poziție care nu incomodează la mers și care nu dezechilibrează. Trepiedul trebuie bine strâns pentru a nu permite nici un fel de mișcare. Atașarea trepiedului pe o singură parte trebuie evitată deoarece dezechilibrează, mai ales dacă avem un trepied mai solid și mai greu. Trepiedul are de obicei la rucsacii foto un buzunar în care intră picioarele și o chingă care asigură prinderea lui. Cu cât acestea sunt mai reglabile cu atât veți reuși o mai bună imobilizare a trepiedului. În locul trepiedului puteți prinde cu succes un piolet sau chiar o pereche de bețe de trekking dacă este cazul și accesoriile vă permit.

husa de protecție

Chiar dacă materialul din care este făcut rucsacul este impermeabil, o husă exterioară de protecție este binevenită. Aceasta vă poate proteja echipamentul de ploaie sau de murdăria din jur atunci când fotografiați în condiții mai dificile, cum ar fi o peșteră de exemplu.

materialul exterior

Materialul din care este confecționat rucsacul este de preferat să fie impermeabil sau cât mai rezistent la apă. Un alt lucru important este calitatea acestuia, modul în care sunt făcute cusăturile și cum este lucrat. O atenție deosebită trebuie să o acordați și fermoarelor, care vor fi foarte solicitate. Iubitorii de fotografie wildlife ar trebui să aleagă rucsaci de culori închise, pentru a ieși cât mai puțin în evidență.

În timpul cercetărilor pentru acest material, am dat și peste unele povești în care un anumit model de rucsac i-a salvat viața purtătorului, scăpându-l de o cădere mortală sau de un urs. Nu știu cât de adevărate sunt, dar un lucru e sigur: pentru a evita situația descrisă la început e de preferat ca echipamentul foto să fie bine organizat, iar singura soluție este rucsacul foto. În privința modelului, decizia vă aparține.

info

Acest material a fost realizat cu sprijinul
www.phototrader.ro/lowepro

Outer
protection
for your inner
vision.

© 2008 Lowepro - Photo: Mitch Rice

Genți și rucsaci pentru echipamente Foto - Video - Notebooks
Importator: PHOTO TRADE ROMÂNIA
Magazin on-line: www.phototrader.ro/lowepro

PROMOȚIE:

Oferim gratuit câte un rucsac Lowepro model **DAY PACK** (vezi poza alăturată) pentru fiecare comandă fermă plasată în magazinul online www.phototrader.ro/lowepro. Promoția este valabilă numai pentru primele 50 de comenzi primite pe site.

Pentru a beneficia de promoție, vă rugăm ca atunci când faceți comandă în magazinul online, înainte de finalizarea comenzii, să menționați în zona <INFORMAȚII LIVRARE / PLATĂ>, în câmpul: <COMENTARII>, următorul text: „Promoție Photo Travel“.

ARTICOLUL TĂU

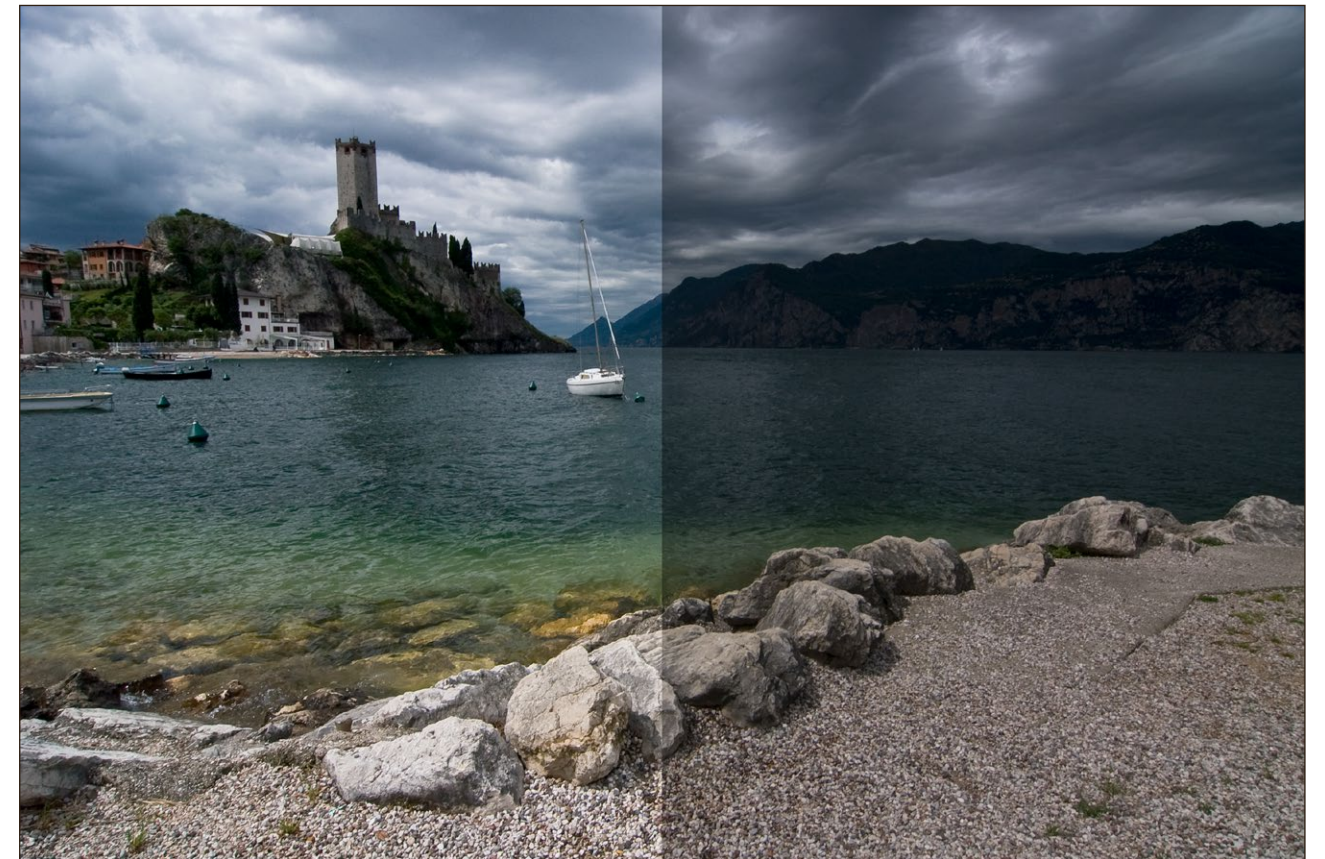
Este greu să ajungi la o concluzie unanimă atunci când vine vorba despre fotografie. O imagine bună este combinația reușită dintre idee, originalitate și realizare tehnică. Însă, provocarea apare atunci când trebuie să mai adaugi câteva cuvinte unei fotografii.

Trimite-ne un articol care să abordeze orice subiect de interes pentru PHOTO Travel și vei avea șansa ca articolul tău să apară în ediția următoare a revistei. Textul trebuie însoțit și de imagini sugestive.

Așteptăm propunerea ta pe adresa : articolultau@phototravel.ro

CERINȚE: max. 1000 cuvinte | redactare cu diacritice
max. 10 fotografii | jpg | 1024 pixeli latura mare | 72 dpi

Formatul RAW

Fișier tiff prelucrat

Fișier raw (.nef) neprelucrat

Tehnologia digitală ne aduce odată cu formatul RAW o etapă ce a lipsit ceva timp din repertoriul fotografului. Fotografii din vechea generație trebuiau să știe nu numai să fotografieze, dar și să dezvolpeze în camera obscură. Cu timpul studiourile au preluat această parte, fotografii nu mai fiind nevoiți să știe ce înseamnă dezvoltarea, s-au concentrat numai pe fotografiatul în sine. Avem acum din nou posibilitatea să intrăm în camera obscură pentru a ne prelucra singuri negativele, digitale de această dată, iar fotografii vor fi din nou cei care vor duce fotografia de la apăsarea pe declanșator și până la destinația finală, oricare ar fi ea.

text și foto: Dan Dinu

Cele mai uzuale formate în care puteți salva imaginile realizate de camera de fotografiat sunt JPEG (JPG), TIFF și RAW. Alegerea trebuie făcută de modul în care veți folosi ulterior imaginile. Dacă pentru simple fotografii de amintire, puteți folosi JPEG, pentru fotografii pe care vreți să le editați ulterior, este recomandat să lucrați în formatul RAW, iar după prelucrarea imaginilor să le salvați ca și fișiere TIFF.

Formatul RAW are avantajul unei prelucrări non distructive. Ceea ce înseamnă că orice modificare am

JPEG

Formatul JPEG - Joint Photographic Experts Group

Este cel mai răspândit format de imagine printre aparatele digitale, la cele compacte fiind chiar singura opțiune. Cu ajutorul lui, fotografiile suferă un proces de comprimare avansat, iar dimensiunea fișierului devine foarte mică, pe card putând fi stocate mai multe fotografii. Cel mai mare avantaj este dat de viteza mare de lucru cu astfel de fișiere. Informațiile despre culoare însă stocate de un JPG sunt mult mai mici decât cele stocate în formatul RAW, deoarece JPG lucrează pe 8 biți, iar RAW pe minim 12 biți.

FORMATUL RAW

Este un format special ce captează imagini brute de pe senzorul digital. Imaginile nu suferă nici un fel de modificări și nu sunt procesate de vreun algoritm al camerei precum formatele JPEG sau TIFF, astfel acestea conțin mult mai multe date decât oricare alt format. Acest tip de format este net superior în privința imaginii, atunci când aceasta urmează a fi editată ulterior. Este mai mic ca dimensiune decât formatul TIFF, dar mai mare și mai lent ca JPEG la viteza de scriere.

Când fotografiați în formatul RAW al camerei este ca și cum ați avea la sfârșitul sesiunii de fotografiat un card plin cu negative ce au nevoie de procesare și dezvoltare. Dacă ați ales JPEG atunci pe card veți avea deja pozele finale. La formatul JPEG imaginile sunt salvate după ce au fost prelucrate de softul camerei. Puteți aduce îmbunătățiri prin editare ulterioară și unui format JPEG sau TIFF, dar acestea nu vor fi la fel de performante ca prelucrările aduse unui format RAW.

face, putem reveni mereu la fișierul inițial, putem reveni la anumite ajustări, asta fără a avea versiuni diferite ale aceluiași fișier. Acest tip de prelucrare ne ușurează munca mai ales atunci când avea multe fotografii stocate și indexate într-o bază de date. La formatul JPG prelucrări precum white balance, contrast, saturație sau sharpness sunt realizate direct din aparatul de fotografiat. La formatul RAW toate acestea sunt efectuate ulterior cu ajutorul computerului, ceea ce ne oferă o mai bună manevrabilitate și o prelucrare mult mai avansată și mai de calitate.

TIFF

Formatul TIFF - Tagged Image File Format

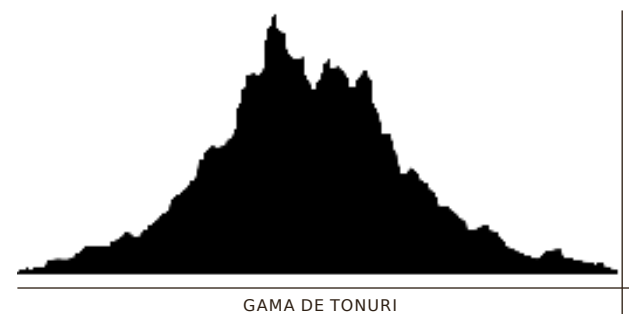
Este un format de lucru foarte important pentru computer datorită calității foarte bune a imaginii. Ca și format pentru aparatele foto este mai puțin utilizat, datorită dimensiunii foarte mari și a vitezei scăzute la scriere pe cardul de memorie. Formatul TIFF poate stoca culorile atât în 8 cât și în 16 biți, ceea ce îi conferă o mai bună calitate a imaginii finale. Deasemenea formatul TIFF poate fi și el comprimat, nu foarte mult, însă fără a avea nici un fel de pierdere de calitate la imagine.

EDITAREA FIȘIERELOR RAW

Fiecare producător de aparate de fotografiat DSRL a dezvoltat și performat propriul format RAW. Astfel aceste fișiere diferă, având extensii diferite, de exemplu: .nef pentru Nikon, .cr2 pentru Canon sau .srf pentru Sony. Acest lucru duce la o diversificare foarte mare a programelor de editare a fișierelor, fiecare producător venind cu propria versiune. Există însă și variante de softuri care pot procesa diverse tipuri de fișiere RAW, cum este Adobe Photoshop, Adobe Lightroom, Nikon Capture NX sau Aperture (pentru Mac). Se face la ora actuală o încercare de standardizare a acestor fișiere prin implementarea unui format universal DNG (Digital Negative) în care se pot converti celelalte tipuri de fișiere RAW ale diverșilor producători. Formatul DNG oferă aceleași avantaje ca formatul RAW, fiind doar o variantă standardizată a acestuia.

Softul de conversie se poate descărca gratuit de pe pagina de Internet a celor de la Adobe, www.adobe.com.

Atunci când prelucram un fișier RAW putem modifica expunerea, white balance-ul, luminozitatea, contrastul, saturația, putem chiar remedia unele greșeli intervenite la realizarea fotografiei.

Histograma ne oferă foarte multe informații despre expunerea imaginii. Pe axa orizontală avem gama completă de tonuri (256) de la negru (0) la alb (255). Axa verticală ne arată numărul de pixeli aferenți fiecărui ton.

În prima fotografie putem vedea o histogramă pentru o fotografie supraexpusă. Se observă o lipsă de informații în zona din stânga, aferentă tonurilor închise. Toată histograma este deplasată către dreapta, în zona tonurilor deschise. În fotografia a doua situația este exact invers. Histograma este deplasată către stânga, tonurile sunt mai întunecate, albul este redat gri, rezultatul fiind o fotografie subexpusă.

Dacă fotografia este lipsită de contrast, nu vor exista valori spre capetele histogramei, aceasta fiind centrată pe tonurile medii.

HISTOGRAMA

Printre multe altele, avantajul major al fotografiei digitale este cel mai probabil posibilitatea verificării expunerii corecte. Acest lucru se face cu ajutorul histogramei. Deși la prima vedere aceasta poate părea complicată, citirea ei este relativ simplă. Dacă vreți să editați o fotografie în format RAW, atunci histograma este primul lucru de care trebuie să țineți cont. În ea se reflectă toate ajustările pe care le faceți.

CITIREA HISTOGRAMEI

1 O fotografie supraexpusă va avea un gol de informații în partea stângă, a umbrelor, iar una subexpusă va avea o lipsă de informații în partea stângă, a luminilor.

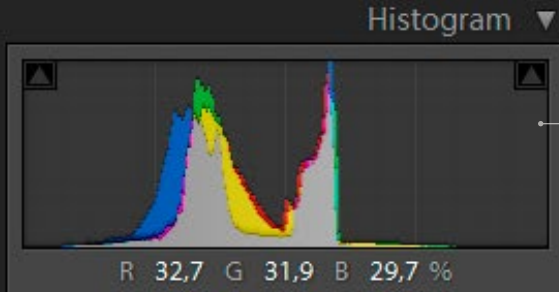
2 O fotografie cu un contrast bun va avea valori pe toată suprafața histogramei, iar una fără contrast va fi centrată, lipsind valorile dinspre capetele histogramei.

3 O fotografie cu un contrast deosebit de puternic va fi mai aglomerată către extremități, având chiar o lipsă de informație în aceste zone. Este important de știut că din zonele întunecate se pot recupera unele detalii, în schimb acestea sunt pierdute pentru totdeauna acolo unde avem alb ars. Într-o astfel de histogramă lipsesc tonurile de mijloc.

4 Histograma trebuie întotdeauna corelată cu imaginea și citită în comparație cu aceasta. Dacă avem o fotografie cu mult alb, este inevitabil ca și histograma să se încline către dreapta, și invers dacă avem foarte mult negru. Asta nu înseamnă că histograma nu este bună, iar fotografia greșită. Poate fi cazul unei fotografii cu multă zăpadă, în cazul albului, sau a unei fotografii cu un apus de soare în cazul negrului.

5 Dacă fotografia are contraste puternice predominante, cum este cazul unei fotografii în contralumină, tonurile vor fi mai puține iar histograma va avea valori mai mari în zonele de alb și negru și va prezenta o formă concavă în zona tonurilor medii.

6 Histograma perfectă are pante de ambele părți, mai apropiate de punctele critice ale imaginii. Dacă sunt importante umbrele atunci se va înclina către stânga, și invers dacă vreți să evidențiați luminile. Trebuie să știți că histograma trebuie să fie subordonată fotografiei și niciodată invers. Din practică veți observa că majoritatea fotografiilor au histograma departe de ar fi perfecte, însă dacă acestea reflectă corect ceea ce ați vrut să arătați prin fotografie atunci nu este nici o problemă.

histograma

Histograma poate fi afișată în variantă simplificată, precum cele de pe pagina alăturată, unde sunt redată doar tonurile de gri aferente fiecărei culori; sau într-o variantă mai avansată precum cea din captura din stânga. Aici histograma este compusă din trei canale de culoare: roșu, verde și albastru. Canalul gri apare când toate cele trei canalele se intersectează. Galben, magenta și cyan apar când două din canalele RGB se intersectează (galben pentru roșu și verde, magenta pentru roșu și albastru și cyan pentru verde și albastru).

unelte diverse

În acest meniu ne sunt prezentate sub formă de simboluri diverse unelte importante, fiecare cu un meniu propriu, cu mai multe opțiuni și componente. În acest meniu găsim o funcție de crop avansată care oferă în același timp și o corectare a liniei orizontului, găsim o unealtă pentru îndepărtarea punctelor datorate prafului de pe senzor, o alta pentru corectarea ochilor roșii, câteva filtre cu diverse întrebuițări și o unealtă de prelucrare selectivă cu ajutorul căreia putem ajusta numai anumite porțiuni ale imaginii.

white balance

Balansul de alb al unei fotografii se poate ajusta din acest meniu. Aveți funcții predefinite precum cele pe care le are aparatul de fotografiat (daylight, cloudy, flash, etc.) dar și reglaje de ajustare manuală pentru rezultate mai bune acolo unde este nevoie. Dispuneți și de color picker, cu ajutorul căruia puteți alege o zonă a fotografiei care să fie punctul de alb, programul ajustând celelalte culori în funcție de informațiile furnizate.

expunere / luminozitate / contrast

Acest meniu vă permite ajustări principale precum modificări ale expunerii, recuperarea zonelor arse (trebuie știut că acestea se refac cu ajutorul unei interpolări a programului și nu se mai pot recupera valorile pierdute, așa că mare atenție la expunerea aparatului în momentul declanșării), ajustări ale umbrelor și recuperarea informațiilor din negru, dar și reglajele clasice precum luminozitatea și contrastul. Dacă efectuați dublu click pe oricare slider, acesta va reseta valoarea la zero. Aveți și o funcție automatizată, dar pentru reglaje mai sigure va trebui să faceți totul manual.

claritate / saturație

În acest meniu puteți modifica claritatea și saturația culorilor dintr-o imagine. Claritate se obține prin mărirea contrastului pe anumite părți din imagine, în special în zona marginilor delimitate de pixeli de culori diferite. Când folosiți această setare este bine să lucrați la zoom 100%, pentru a putea mai bine controla acest efect. Saturația ajustează culorile întregii fotografii de la -100 (monocrom) la +100 (saturație dublă). Pentru o saturare selectivă, doar pe anumite tonuri puteți folosi meniul HSL.

modificarea tonurilor

Folosiți acest meniu pentru ajustări selective pe diverse tonuri. Puteți modifica aici, independent, cu ajutorul unei curbe, numai zonele luminoase, sau numai zonele întunecate ale fotografiei. Pe fundalul graficului se poate vedea histograma imaginii, ajustările făcându-se în ton cu aceasta. Așa cum spuneam mai sus, în dreapta sunt umbrele iar în stânga luminile. Acest meniu vine în completarea celui de mai sus în care se poate modifica expunerea și luminozitate, dar cu ajustări mai fine și cu aplicare selectivă în imagine.

HSL / culoare / monocrom

Cu ajutorul acestui meniu puteți regla individual culorile fotografiei. Ajustările din HSL și cele din meniul Color produc rezultate similare dar organizarea setărilor este diferită. Se poate modifica nuanța, saturația și luminanța unei culori. Tot aici mai puteți converti fotografia în monocrom, putând în același timp să reglați intensitatea culorilor principale. Pentru a deschide fiecare meniu, efectuați click pe fiecare din numele rubricilor din antetul meniului.

split toning

Cu ajutorul meniului puteți adăuga culoare unei fotografii monocrom. Astfel puteți crea un efect de sepia, dar puteți și colora diferit diverse porțiuni dintr-o imagine monocrom, culori diferite putând fi aplicate independent pe lumini sau umbre.

sharpening / noise reduction

În acest meniu puteți modifica în primul rând claritatea unei imagini. Nu trebuie să exagerați foarte mult deoarece atunci când se folosesc valori prea mari poate apărea un zgomot de imagine. În al doilea rând acest meniu poate ajuta și la înlăturarea zgomotului de imagine, atât cel din luminanță cel mai frecvent întâlnit, dar și cel cromatic, atunci când apar pixeli colorați în diverse zone ale imaginii. Reglajul pentru zgomot aplicat excesiv poate duce la o pierdere a clarității. Aberațiile cromatice ce apar în momentul în care lentilele nu reușesc să interpreteze culori diferite, pot fi corectate cu ajutorul ultimelor două reglaje din acest meniu.

vignetarea

Vignetarea este un efect al lentilei ce produce o întunecare, mai ales în colțurile fotografiei. Meniul vă oferă atât corectarea acestui efect, deplasând cursorul către valorile pozitive, dar și aplicarea efectului în scop creativ atunci când deplasarea cursorului are valori negative. Diversele opțiuni vă pot modifica aria de aplicare a efectului cât și intensitatea acestuia.

reset / previous

Datorită faptului că prelucrarea formatului RAW este una non distructivă, la majoritatea programelor veți găsi un buton de Reset care vă va da posibilitatea de a vă întoarce la varianta originală a fotografiei. În plus, în Adobe Lightroom aveți posibilitatea de a aplica unei fotografii ultimele setările efectuate prin butonul Previous.

next

În următorul număr la rubrica **Practic** vom discuta despre fotografia de iarnă.

HSL / Color / Grayscale

Orange

Hue 0

Saturation 0

Luminance 0

Split Toning

Highlights

Hue 0

Saturation 0

Balance 0

Shadows

Hue 0

Saturation 0

Detail

Sharpening

Amount 25

Radius 1,0

Detail 25

Masking 0

Noise Reduction

Luminance 0

Color 25

Chromatic Aberration

Red / Cyan 0

Blue / Yellow 0

Defringe : Off

Vignettes

Lens Correction

Amount 0

Midpoint 50

Post-Crop

Amount 0

Midpoint 50

Roundness 0

Feather 50

Pașii ne-au fost purtați pe cărări neștiute, am urcat creste acoperite de zăpadă și am străbătut văi adânci, am văzut peisaje spectaculoase din țară și străinătate și pentru toate acestea le mulțumim celor care ne-au trimis fotografiile pentru tema "MONTAN".

Vă prezentăm imaginile câștigătoare:

PREMII:

Locul I - Un weekend pentru două persoane la pensiunea "Căsuța din povești" din Moeciu de Jos

Locul II - Abonament pe 1 an la revista PHOTO Travel.

Locul III - Abonament pe 6 luni la revista PHOTO Travel.

Locul I

Teo Paraschiveanu - Ploiești

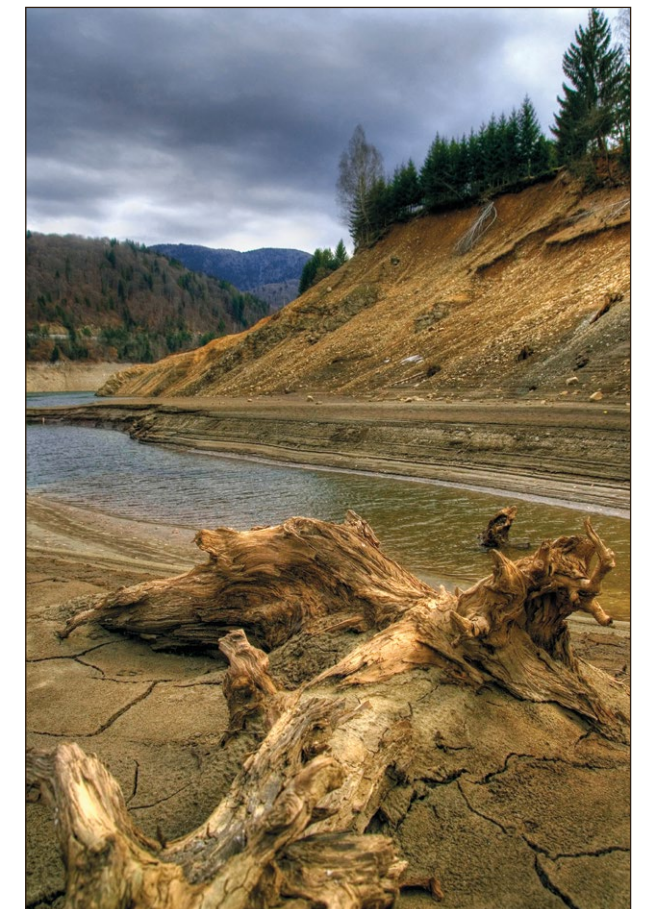

Locul II

Béla Várday - Miercurea Ciuc

Locul III

Elena Tănăsescu - București

CONCURS

PHOTO TRAVEL

PHOTO Travel lansează pentru luna decembrie concursul cu tema "APA". Îl adresăm celor ce caută esența vieții metamorfozată în roua dimineții, în picături de ploaie, în căderi de apă sau cursuri învolburate.

Pentru înscriere la concurs așteptăm maxim două fotografii în format digital, respectând tematica propusă. Acestea pot fi trimise de pe site-ul nostru: www.phototravel.ro, accesând secțiunea CONCURS sau prin e-mail la adresa concurs@phototravel.ro

Un juriu va selecta imaginile primite, iar fotografiile cu cel mai bun punctaj vor fi publicate în numărul viitor al revistei. Câștigătorul concursului va fi premiat cu un workshop Epson Print Academy, având astfel posibilitatea să învețe despre managementul culorilor și prelucrarea fișierelor în format RAW.

Termenul limită de înscriere: 15 Noiembrie 2008.

CERINȚE: jpg | 3000 pixeli latura mare | 300 dpi
Nume fișier: Prenume_Nume-Titlul_fotografiei.

Pentru luna ianuarie, tema concursului este "RURAL".

WORKSHOP PENTRU FOTOGRAFI

Tarif special!

EPSON PRINT ACADEMY din 13 decembrie costă doar 200 lei!
De luna cadourilor!

Parteneri:

Epson Print Academy

Organizator:

Contact: +4 0763 654 920

www.printacademy.ro

FOTOGRAFIA
ÎN 64 DE PAȘI

REGULA
#60

Protejează-te !

> Genți, rucsacuri, huse.

tamrac

Rucsac Tamrac 5588 Expedition 8X

Expedition 8x este cel mai mare rucsac al seriei Tamrac, dedicat celor ce au nevoie sa transporte un echipament foto impresionant. Compartimentul central ofera datorita materialelor un maximum de protectie si este perfect configurabil prin sistemul cu arici al despartitoarelor.

- Poate acomoda multiple body-uri SLR si o intreaga gama de obiective si flashuri. In plus beneficiati de spatiu special gandit pentru transportul filtrelor si al accesoriilor necesare oricarui fotograf.

- Pe langa materialul rezistent la apa, toate fermoarele beneficiaza deasemenea de protectie impotriva apei si umezelii.

- Compartimentul dedicat transportului laptopului poate acomoda un 17" si asigura acces rapid fara a deranja echipamentul foto si protectie la socuri si intemperii.

- Buzunarele frontale de tip "aripioara" sunt de asemenea protejate de apa si va asigura acces rapid la micile accesorii stocate (filtre, carduri, baterii etc). Intre aceste buzunare avem sistemul de prindere al trepiedului, gandit astfel incat sa nu incomodeze accesul in restul rucsacului.

- Harnasamentul este special gandit pentru a distribui in mod egal greutatea si a asigura maximum de confort in timpul transportului. Pe langa toate acestea, puteti monta in chingile special construite, accesorii suplimentare cum ar fi tocure pentru obiective, holdere, sticluta cu apa etc.

NOU!

Specificatii:

- Rezistent la apa
- Fermoare Protejate
- Volumul 23.3 l
- Dimensiuni Interne: 28 x 16 x 52 cm
- Dimensiuni externe: 33 x 34 x 56 cm
- Compartiment laptop pana la 17" diagonala
- Greutate: 3293 g

echipament foto & video

F64
www.F64.ro

Str. Vigilenței, nr.7, sect. 5, București

Daca te gandesti ca nu poti
avea un Hasselblad

- A sosit timpul sa te razgandesti...

AL JARREAU SHOT WITH A HASSELBLAD CAMERA BY MARCO GROB

Incepand de astazi - cu putin mai mult decat una din solutiile de ultima generatie pentru o camera foto digitala de 35mm si mult mai putin decat orice competitor de camere foto digitale de format mediu - puteti incepe sa fotografiati cu cel mai performant sistem fotografic digital din lume.

Camera foto digitala H2DII-31, este astazi cea mai simpla cale de a intra in sistemul Hasselblad - cu toata tehnologia si beneficiile sistemului - capabil de a fotografia cum niciodata nu ati reusit pana acum. Si mai mult decat atat, un cadou special, pentru un timp limitat, puteti sa achizitionati o camera foto digitala Hasselblad H3DII-31 (camera, vizorul si obiectivul de 80mm), nu la pretul de catalog de 23.500 Euro (+TVA), ci la pretul promotional de numai **11.995 Euro** (+TVA).

Pentru a intra in categoria celor care fotografiaza cu cele mai bune camere foto din lume, mai usor nu se poate.

Hasselblad
H3D-31 kit

11,995 Euro (+TVA)

Oferta valabila:

Incepând de la 1 Octombrie 2008

www.hasselblad.com

HASSELBLAD

Brands Only srl · Sos. Kiseleff 55 · Bucuresti, Romania · alex@asa.ro